

ALERTA pàg 3

Joves i porno dur: una combinació que fomenta la violència vers les dones

AL CARRER BRUNIQUER pàg 18

Joan Redolad obre la Sonora, la primera llibreria de la ciutat de música pop i rock

líniagràcia

15 anys

Abril 2024 · Núm. 204 · liniagracia.cat

Pla de xoc contra l'impacte del Park Güell en la mobilitat

L'Ajuntament reforçarà les línies de bus i reordenarà les parades de taxi després de les queixes veïnals pàg 8

Foto: Festa Major de Gràcia

VALLCARCA pàg 8

Els nous jardins de Margaret Michaelis ja són una realitat

A FONTS pàgs 16 i 17

El Tram celebra 20 anys: el transport més ben valorat

INICIATIVA PIONERA pàgs 19

Arriben les Hilompiades, els Jocs Olímpics de teixir fil

Un retorn als 70

La Festa Major de Gràcia d'enguany ja té cartell pàg 8

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

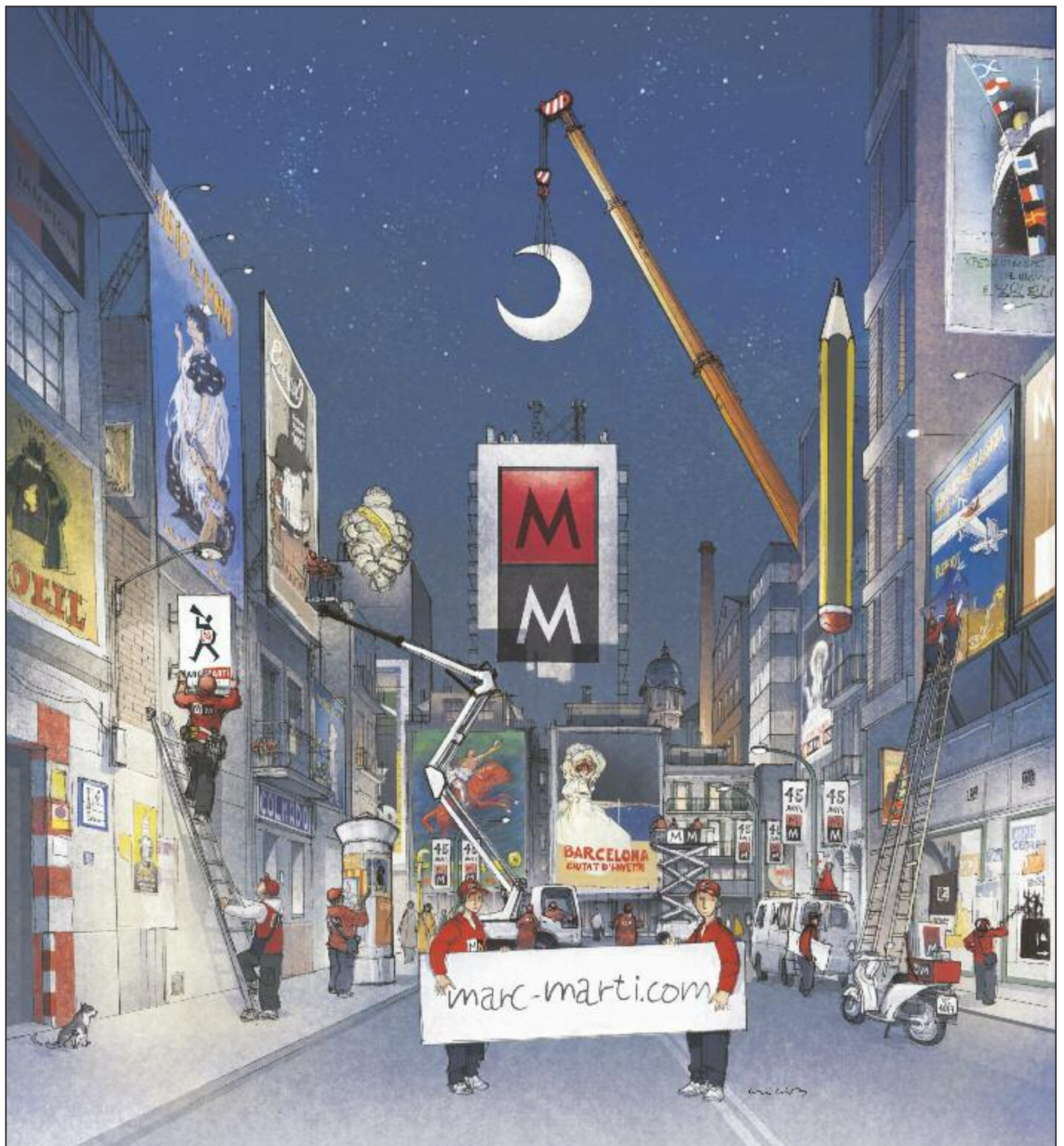
CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

 618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Normalitzant l'anormalitat

» El porno violent és cada vegada més consumit pels joves, que l'agafen com un referent a nivell sexual
 » "Això té conseqüències nefastes associades a la violència sexual", afirma la doctora Berta Aznar

Olga García
BARCELONA

Si entrem a qualsevol cercador i busquem la paraula "porno", apareixen centenars de webs amb contingut gratuït de tota mena. Lluny del control d'edat, per entrar-hi només cal clicar una pestanya en la qual, sense cap mena de verificació, s'ha d'indicar que l'usuari té 18 anys o més. Tot seguit, apareixen milers de vídeos a la carta per a tota mena de gustos. "Jovencitas y viejos", "Escuela", "Fantasias de padrastro" o "Teens" són algunes de les categories que es poden trobar a simple vista. També hi ha una secció de "Livecams" per tenir una interacció sexual en directe amb algun desconegut. Mentrestant, si ens fixem en els títols dels vídeos que apareixen, criden especialment l'atenció per mostrar un tipus de sexe poc ètic i fins i tot denigrant. "Jovencita sumisa es cogida en la calle", "Teen celebra el final del curso teniendo sexo con su professor", "Mi abuelo me cabalga duro cuando mi padrastro no está", "Padrastro pill a su hijastra desnuda y se corre sobre ella" o "El deber de una madrastra es complacer duro a su hijastro" són alguns exemples dels continguts més comuns a les plataformes més visitades.

Això és el que està a l'abast de qualsevol persona que tingui accés a Internet, independentment de la seva edat. Segons la doctora Berta Aznar, que també és professora, investigadora i membre de Feministes de Catalunya, el porno que es consumeix avui dia, caracteritzat per ser totalment assequible, accessible, d'alta qualitat i especialment violent, humiliant i

En el darrer any han crescut un 45% les agressions sexuals entre menors a l'Estat. Foto: Arxiu

denigrant envers les dones, "té conseqüències nefastes, moltes associades a la violència sexual".

COSIFICACIÓ I VIOLÈNCIA

Aquest era, precisament, el tema que s'abordava en una de les darreres xerrades organitzada pel col·lectiu Dones Àgora. Durant l'acte, la pròpia Aznar advertia del creixement del consum d'aquest tipus de contingut entre joves i adolescents, i del perill que això comporta. En concret, més del 90% dels nois d'entre 13 i 18 anys miren porno habitualment amb l'objectiu de masturbar-se, mentre que, entre les noies, aquest percentatge se situa en el 85%, sobretot amb l'objectiu de veure què s'espera d'elles en l'àmbit sexual. Tots ells es troben que en un 38% dels vídeos porno apareix violència física explícita cap a dones.

Cal tenir en compte que els infants i joves que miren porno no acostumen a tenir experiències sexuals prèvies i, per tant, es comencen a formar un imaginari sobre la sexualitat equivalent al que veuen. "No hi ha un imaginari previ, i el fet que s'associï que el sexe és allò que es veu al porno, que bàsicament és violència, denigració i humiliació envers les dones, provoca un impacte en les actituds i conductes", assenyalava Aznar.

En aquests vídeos, els protagonistes sempre són uns models d'home i dona molt concrets, que es basen en els estereotips de gènere més extrems: homes violents i dones submises. Aquests rols perpetuen la idea que les dones, sexualment parlant, són utilitzades com a objectes, cosificades i deshumanitzades. "Les seves funcions sexuals es perceben

separadament de la seva personalitat i individualitat, i es fan servir per al plaer i consum dels altres", explicava la doctora. D'aquí a la violència sexual només hi ha un pas. "Al final, el que s'aconsegueix en aquest tipus de vídeos és erotitzar la violència, que dona satisfacció a l'home, i crear una desconexió total de l'empatia cap a les dones que serveix de pretext per justificar la violència cap a elles en tots els àmbits", assegurava Aznar.

Pel que fa als tipus de violències sexuals que apareixen al porno i que, per tant, es perpetuen a la vida real, són molt diversos. "Van des dels insults, les estirades de cabells, escopir o orinar fins als cops, la humiliació i l'acceptació de qualsevol pràctica que diu l'home sense el consentiment de la dona", explicava la doctora.

CONSEQÜÈNCIES DEL PORNO

Davant d'això, les dades que mostren la relació entre el consum de porno i la violència són esfereïdores. Segons Aznar, "estudis rigorosos a nivell internacional mostren que el consum habitual de porno, sobretot violent, s'associa amb les agressions sexuals, que l'exposició al porno també fa que augmentin gairebé sis vegades més els comportaments sexuals agressius i que entre els joves de 10 a 15 anys el consum habitual de porno duplica la possibilitat d'agressió sexual".

Altres conseqüències del consum d'aquests vídeos són les dificultats per identificar l'assetjament sexual, la insensibilitat per part dels agressors en pràctiques no consensuades i la disminució de la probabilitat d'ajudar una dona assetjada.

Rep l'actualitat i les notícies d'última hora de líniagràcia

Estrenem canal de

WhatsApp

Segueix-nos!

Comencen les obres del nou Mercat de l'Abaceria...

Aquesta setmana es posarà...
liniagarxa.cat

Tribuna

Bombolla de proximitat

per Arnau Nadeu, director editorial de *Línia*

Aquest no és un article qualsevol. O no ho hauria de ser. El paper que el sustenta l'ha pagat un grup de comunicació que aquest 2024 celebra 25 anys. Es diu aviat. Quan l'editor David Centol va fundar el Grup Comunicació 21, jo només tenia 10 anys. Tinc pocs records d'aleshores. La meua memòria infantil és desmemoriada, que diguem. Una de les coses que sí que m'han quedat gravades, però, és aquella por de finals d'any que els sistemes informàtics poguessin fallar pel canvi de dígit del mil·lenni –de 1999 a 2000– i provocar el caos. Ho recordeu? Finalment, dissabte 1 de gener del 2000 només es van detectar problemes menors, gairebé anècdotes.

Episodi curiós a banda, aleshores tothom tenia clar que l'inici del nou segle el marcarien els avenços imparables de la informàtica i les noves tecnologies. I la resta, com s'acostuma a dir, ja és història. Avui la por ens la porten la intel·ligència artificial i altres reptes que probablement no acabaran en anècdota. De fet, vida i preocupació són fidels companys de viatge. Especialment al nostre gremi, on fa tant temps que convivim amb previsions apocalíptiques i morts anunciades.

Però aquí estem. Tacant de tinta un preciós paper cuixé que fa 25 anys que s'imprimeix. Contra tot pronòstic. A contracorrent. Rebel·lant-se davant de to-

Aquell periodisme que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques

tes les adversitats. Qui coneix el David sap de què parlo. Pujar, baixar, tornar a pujar. I des de baix, un mes d'abril del 2013 em va donar l'oportunitat de sumar-me al carro dels *Línia*. Aquell jove que venia de la Catalunya Central, on el periodisme de proximitat era –i és– gairebé l'únic altaveu mediàtic del territori, provaria de fer, precisament, periodisme de proximitat a la gran metròpoli. És difícil que no t'envaeixi la nostàlgia quan mires enrere. Sobretot quan el camí ha estat bonic. Que no fàcil. Gens. Però bonic. Quantes coses que hem fet... I que ràpid que ha passat tot. "Viure és urgent", que deia l'enyorat Pau Donés.

Hi pensava el passat 30 de novembre assegut al costat del David en una butaca del Palau de la Música, convidats a la Nit de l'Ara, mentre es projectava un videoresum de l'any amb els fets més rellevants del 2023. Quina sensació més estranya... Semblava que fos el resum d'una setmana. Quines ganes d'aturar el temps, de frenar, de viure lent. Quina barreja de vertigen i saturació.

"En aquest univers de milions de senyals que ens atropellen, el periodisme es demandarà en defensa pròpia". De cop, tornava a connectar amb el present. A l'escenari, Esther Vera entrevistava Iñaki Gabilondo, que amb frases com aquesta sacsejava els ànims dels qui l'escoltàvem. "El combat dels mitjans de comunicació és el combat per la independència i la solvència que es converteixi, encara que sigui, en una bombolla de confiança que creï el seu univers", afegia Gabilondo. "Els diaris i els seus lectors construiran un univers de confiança, i en aquest univers cal instal·lar-se. Fent el millor periodisme possible".

Bombolla de confiança. Concepte senzill i alhora complex. Que pot no dir res o dir-ho tot. El cas és que vaig sortir del Palau de la Música repetint-me aquesta idea. Ho vaig trobar brillant. "Ja no construirem territoris tan oberts i tan integrals com abans, holístics. No. Seran bombolles de confiança", insistia Gabilondo. I jo no parava de pensar en el nostre univers *Línia*. En la nostra particular bombolla de proximitat que hem anat fent gran amb els anys. "No hi ha més remei que anar construint petits cossos de confiança, que vagin creixent i que siguin molts" –més Gabilondo. Carrer a carrer, barri a barri, ciutat a ciutat. Des d'aquell periodisme més genuí. El que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques. El que dona importància al que passa a prop, per poc important que sembli. El que sempre hi és, 25 anys després.

Orgullosos de la nostra bombolla de proximitat, dels diaris *Línia* i de l'equip humà que els fa possible, afrontem aquest 2024 amb noves idees, velles conviccions i molta feina per fer. Perquè, com deia Gabilondo aquella nit al Palau de la Música, "el futur el decideix el que fem, el que no fem i el que permetem que es faci". Amén.

Article publicat al número d'hivern 2024 de la revista *Comunicació 21*.

Foto: Freepik

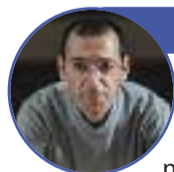
Aquí es piula

Tuits en paper

@JordiSerracant

A tots els que votareu la Sílvia Orriols perquè "hi ha massa moros" només dir-vos que l'única competència en immigració que té la Generalitat de Catalunya és la dels albergs de joventut. Les polítiques d'immigració les fan els estats i, per tant, Espanya, no les autonomies.

@xpagoScorella

Avui, 15 d'abril, fa 452 anys que va néixer Leonardo da Vinci, un dels genis més grans de la humanitat. Va destacar en múltiples àmbits del coneixement i de l'art, però potser no sabíeu que també va dedicar esforços a la música. Sembla lògic que a una persona amb tanta sensibilitat li agradés interpretar música.

@annabosch

L'onada 'expat' transforma Barcelona. Ho sap qualsevol que hi visqui o que es mogui sovint per aquí. Ciutat d'expats, migrants sense necessitat, simple voluntat. Són classe mitjana o alta, dispensen el preu de l'habitatge, transformen la ciutat i les llengües. L'anglès s'imposa. *Barna is cool*.

@jordimagrinya

Un partit extraparlamentari proposa crear una "doble xarxa educativa" perquè saben que generarà polèmica, i generar polèmica és la millor manera que tenen per fer-se veure i centrar el debat al seu voltant, ni que sigui només durant algunes hores. Fi de la cita.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Arnau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Ajuntament

Després de mesos de queixes per la saturació que genera el turisme a la zona del Park Güell, l'Ajuntament ha anunciat diverses mesures, com ara ampliar l'àrea privada per als veïns i reforçar les línies de bus. Caldrà veure si tot això funciona.

pàgina 8

Paula del Estal

Ja es coneix el cartell de la Festa Major de Gràcia 2024. Paula del Estal és l'autora de l'obra guanyadora. La dissenyadora creativa madrilenya s'ha inspirat en la dècada dels anys 70 i el seu estil *vintage* per evocar diferents formes i tonalitats.

pàgina 8

Llibreria Sonora

El número 9 del carrer Bruniquer respira música. I és que en aquest punt de la Vila ha obert la Llibreria Sonora, un espai creat pel dissenyador Joan Redolad. S'ha convertit en la primera llibreria especialitzada en música pop i rock de la ciutat.

pàgina 18

El + llegit

líniagràcia.cat

- 1 *La Festa Major de Gràcia aposta per l'estil 'vintage' dels 70 al cartell d'enguany*
- 2 *Llibreria Sonora: quan la passió per la música es transforma en un negoci*
- 3 *Aragonès referma la seva gran aposta: "Hem de recuperar el control dels impostos que paguem"*
- 4 *Collboni, a la presentació d'Orgull: "El risc de retrocés sempre està present"*
- 5 *Jorge Riechmann i el PEN Català denuncien la "persecució de la dissidència climàtica"*

L'estafa del cotxe elèctric

per David Rabadà

Foto: Estefania Escolà/ACN

L'administració em va dir que hi hauria facilitats i subvencions si em comprava un cotxe elèctric, però després de quatre complicadíssims tràmits telemàtics per demanar la subvenció, de fàcil res. Ara, i passats gairebé dos anys, encara no he cobrat cap subvenció, ni pel cotxe amb el qual treballa ni pel punt de càrrega instal·lat a casa meva.

En fi, que una eina per a la

feina, el meu cotxe, i que em vaig comprar confiant que tindria facilitats per a les subvencions, se m'ha tornat un infern d'espera.

Òbviament, la política i l'administració coneixen bé

aquesta realitat que ells han creat amb les seves lleis. Només desitjo una resposta que no tardi dos anys i que no sigui una excusa oliosa com sempre m'han donat.

Continuo esperant.

Línia Gràcia no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#DiaDeLaRepública

#Eclipsi

#FeriaDeAbril

@enriccalpena: El 14 d'abril de 1931, dia de la proclamació de la Segona República, va ser el dia més feliç de la Història de Catalunya. Semblava el primer dia d'una nova era.

@Dsagunt: L'eclipsi solar és un esdeveniment planetari únic, que en aquest cas només es va poder veure des d'Hispanoamèrica, Amèrica del Nord i la resta del món llatí.

@RaulSolisUE: La Fira d'Abril s'ha convertit en una desfilada d'*influencers* i Sevilla en un decorat, mentre la identitat d'un poble es tracta com un objecte de consum.

Més feminisme contra l'antifeminisme

per Dolores Sabater

Els dubtes de com es materialitzaria l'antifeminisme de la dreta a la Badalona governada pel PP han quedat del tot esvaïts aquest març del 2024, després que ja en vam tenir un bon tast el novembre del 2023, quan el PP es va negar a aprovar la moció que reclamava una rectificació pels comportaments greument masculistes de l'alcalde. *El masculisme mata, senyor Albiol!* va ser l'article on ho denunciàvem. Hipocresia seria la paraula. Perquè a diferència del mall gruixut i barroer amb què va actuar durant el seu govern 2011-2015, en què el Partido Popular va desmantellar les tímides polítiques d'igualtat impulsades històricament pel PSC, ara actua amb tisora fina, perquè no sigui dit. Amb tisora fina, però afilada, el partit del *feminisme liberal* continua el desmantellament, per una banda, i pretén guardar les aparences, per l'altra. No revertir la realitat lamentable dels serveis d'atenció a les violències contra les dones és una trista mostra d'aquesta actuació calculadament sibil·lina. El 2011 va despatxar impropriadament el personal, va tancar el servei i el va convertir en una caricatura. Ara guarda les aparences, però no hi aposta. Hipocresia pura i dura. D'altra banda, i com a exemple també, no tenir més remei que obrir el SAI, que es gestava des del 2016, li ha anat molt bé per enfortir aquesta aparença. I per cert, un servei molt celebrat. Una altra cosa és amb quina musculatura el fa funcionar.

El passat 8M, per exemple, el PP de Badalona va subscriure sense pudor el manifest de la Diputació, antipatriarcal i transfeminista. Fantàstic. Però el va contrarestar amb els fets i les declaracions pròpies, com va fer en imposar, a l'acte institucional a la plaça de la Vila, el protagonisme del poder municipal masculí, amb un parlament del tinent d'alcalde Daniel Gracia per matisar i fer contrapès als atreviments del manifest. I ho va rematar enviant, aquell mateix dia, un regidor home a la tertúlia de *Badalona Comunicació*, en comptes d'enviar-hi una regidora dona tal com el mateix conductor del programa, el periodista Carles Tornero, havia demanat. Però és que, a més, el regidor Daniel Aguilera, que va usurpar aquest protagonisme, ho va fer amb unes intervencions d'absolut negacionisme del masculisme i del patriarcat. Tota una declaració de principis.

També ha sigut tota una declaració de principis que el cartell eliminés l'expressió "dia de les dones", que tornés a parlar d'igualtat en comptes de reivindicar directament els drets de les dones i que tingués una imatge banal en comptes de reivindicativa. És una forma

de posicionar-se en aquest nou discurs que l'amenaça de perdre els privilegis ha arrencat del masculisme més immobiliari: "Senyoretas, aquest vostre feminisme l'esteu portant massa lluny". L'oxímoron de feminisme liberal que fa servir l'equip de l'alcalde de Badalona es delata per si mateix. En un món on tot està pensat i estructurat sobre la base que l'home ha de ser superior a la dona, on l'home ostenta majoritàriament el poder polític i econòmic i on els seus privilegis se sustenten en bona part en l'explotació de les dones com a classe obedient i com a mà d'obra gratuïta o molt mal pagada, és matemàtic que en un marc liberalista les dones sempre tindrem les de perdre. Al voltant d'aquest 8 de març, els mitjans es van afanyar a difondre una enquesta que alerta que hi ha un estat d'opinió creixent sobre la valoració que el feminisme està reclamant massa. És una manera de fer por, un intent d'aturar la força d'a-

Saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat ha d'enfortir la lluita

quest crit d'empoderament imprescindible per fer una societat millor per a tothom. S'han d'escoltar aquests indicis, és important saber-ho. Però no pas per frenar, sinó tot el contrari. Per constatar que cal continuar, i encara amb més empenya, perquè qui viu en el privilegi no es queixa si no el veu en perill. I saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat no pot fer res més que enfortir la lluita i l'empoderament de les dones.

Ben lluny d'empetitir-se davant l'ostentació de poder patriarcal, masculista i liberal que fa l'equip de govern absolut del Partido Popular a Badalona, el feminisme local no para de créixer. I no només es mesura per la gran quantitat de dones que sortim a ocupar els carrers a la manifestació. El mateix dia que a la tertúlia escoltàvem els disbarats del regidor d'Albiol negant evidències com la desigualtat salarial per gènere, fins i tot després de citar-li la denúncia feta per Aitana Bonmatí en representació del futbol femení per les escandaloses diferències de salari entre jugadors homes i jugadores dones a la Champions, aquell mateix dia i uns minuts abans una jove i brillant Adriana Torroella, del grup Fahafahana, representava la veu

de la lluita i de l'esperança per a moltes noies i dones de la nostra ciutat. Als barris, les dones no s'aturen mai, teixint comunitat reivindicativa i aportant la mirada de gènere i l'enfocament feminista a totes les lluites, per fer emergir aquesta sororitat combativa que ha de canviar definitivament la minorització actual del poder de les dones en les decisions que es prenen a la ciutat, sobre totes les coses que afecten la vida i la manera de viure-la. Destaquen grups com Dones de Llefià pel seu activisme constant i divers, enxarxat i transversal. I poso dos exemples a continuació de noves lluites que s'obren amb força a Badalona gràcies a la mirada feminista.

Dilluns 18, de la mà d'Anastasia i Òmnium, vam ser testimonis d'una lluita per la memòria democràtica antifranquista que, amb la perspectiva de gènere, ha aconseguit desenterrar un episodi que la transició havia volgut ocultar: l'existència d'una institució carcerària i tremendament repressiva que va operar fins a l'any 1985 per deixar ben clar que les dones havien de ser obedients i emmotllar-se als estàndards que el règim nacionalcatòlicista imposava. Amb la participació activa d'ordes religiosos –a Badalona, al convent de les Adoratrices va donar servei durant uns anys aquesta institució, el *Patronato de Protección de la Mujer*– es volia reeducar qualsevol dona que no fos prou obedient.

Divendres 8M, i tal com s'ha fet ressò aquest mateix diari, el Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional va ocupar l'Institut català de les dones per reclamar l'atenció de la Conselleria de Feminismes. Ser cuidadora de per vida de criances complexes i perllongades deixa milers de mares fora del mercat laboral i de les prestacions, i les aboca a uns nivells de patiment i d'esgotament que té conseqüències en la salut. La manca de drets derivada del capacitisme discriminatori envers les persones amb diferents capacitats arrossega també qui se n'ocupa a nivell familiar, un 90% dones. Si les cures són el sector més feminitzat i més precaritzat de l'actual sistema de repartiment de tasques al nostre país, les cures que recauen en les famílies per incomparança de les polítiques públiques són l'avantguarda del maltractament institucional. L'abús de cures és violència. Que a Badalona hi hagi una coordinació local a nivell de Baix Besòs d'aquest Sindicat de Mares (i germanes) és una gran notícia.

Sens dubte, per combatre el feminisme hipòcrita del PP i el seu antifeminisme, cal més i més feminisme. I a Badalona, en això tenim les de guanyar.

Les millors perles

Un home dels Estats Units s'ha salvat de la mort gràcies a la trucada de la seva xicoteta, que li demanava que agafés la bossa que tenia a casa. Ell ja era a dins del cotxe i, quan en va sortir, una pedra de grans dimensions va aixafar tot el sostre.

Un iranià remenava les escombraries quan va trobar una bossa amb or i diners per valor de 38.000 euros. Tot i que li podrien haver solucionat la vida, va decidir tornar-los a la seva propietària. És un home amb principis.

En una illa del Pacífic s'ha viscut una història de pel·lícula. Tres homes nord-americans portaven més d'una setmana aïllats i van escriure, a la platja, la paraula *HELP* amb fulles de palmeres. Gràcies a això van ser rescatats.

Si algú dubta si li posen les banyes, pot comprar-se un lloro. Un matrimoni turc ha acabat en divorci perquè la seva parella de lloros va destapar una infidelitat repetint el que deia la dona: "Vine, que el meu marit no hi és".

Mar a la Vista

LA FOTO

D I S T R I C T E L G T B I

La intimitat LGTBI+, a dues exposicions fotogràfiques

El Centre LGTBI de Barcelona presenta fins al 31 de maig dues exposicions fotogràfiques que posen el focus tant en la realitat com en la ficció de la intimitat de les persones LGTBI+. Les mostres es titulen *Encarnar la ferida* i *Un archivo inexistente*.

Pel que fa a *Encarnar la ferida*, la premissa de l'exposició és "com es transformen els afectes d'un vincle arran d'una mastectomia en una persona de gènere dissident? I quines complexitats impliquen aquestes experiències en persones neurodivergents?"

Mitjançant càmeres analògiques d'un sol ús, la mostra fuig de la romantització de les cures i, des de la tendresa, estableix un diàleg complex amb l'humor, la despersonalització, el dolor i la disfuncionalitat.

Al cap i a la fi, *Encarnar la ferida* és un projecte fotogràfic que centra la mirada en l'afectivitat d'un vincle format per persones no binàries neurodivergents.

Un dels propòsits de l'exposició és allunyar-se de la voluntat d'explicar les vivències com si fossin universals. En comptes d'això,

fa públic allò que es concep com a domèstic o privat, polititza la intimitat i gesta un relat quotidià com a memòria pròpia.

Encarnar la ferida és un projecte a càrrec de *cymbionte colectiv_*, un col·lectiu artístic i curatorial que treballa des de l'experiència situada i l'activació de metodologies *queer*.

Les mostres posen el focus tant en la realitat com en la ficció de la intimitat de les persones LGTBI+

Pel que fa a *Un archivo inexistente*, és un projecte que conté imatges fictícies. Parelles homosexuals i persones *queers* o no-binàries de classe treballadora, situades a principis del segle XX a Amèrica Llatina, posen davant la càmera. Les fotografies han estat creades amb intel·ligència artificial.

Felipe Rivas San Martín, responsable de

la mostra, fa un exercici "retrofuturista" i a través d'algoritmes reimagina i crea un passat *queer* i local.

Tal com explica el crític *queer* cubà-estatunidenc José Esteban Muñoz, una de les conseqüències de la cultura heteronormativa és que l'experiència *queer* del passat no va poder deixar registre. Encara menys per a les persones del sud global i de classe treballadora.

L'exposició de Felipe Rivas San Martín, artista visual xilè, assagista i activista sexe-gènere dissident, compila un conjunt d'imatges estranyament commovedores i afectives. Són versemblants a simple vista, però amb una mirada més atenta desvelen les imperfeccions, profundament *queers*, d'una tecnologia en procés de desenvolupament.

Les dues exposicions fotogràfiques es poden visitar de manera gratuïta al Centre LGTBI de Barcelona, situat al carrer Comte Borrell, número 22, en el seu horari habitual d'obertura. Les mostres formen part del cicle d'activitats *Interferències. Memòries col·lectives* que porta a terme el Centre LGTBI.

FLAIXOS AMB ORGULL

El Consell d'Europa, al Centre LGTBI

Durant els dies 18 i 19 de març, el Centre LGTBI de Barcelona va acollir la reunió del Consell d'Europa sobre la resposta policial als crims d'odi LGTBI-fòbics, davant l'augment de les denúncies.

L'objectiu va ser analitzar i revisar de manera integral el Manual de Formació del Consell d'Europa pel que fa als delictes al voltant de l'LGTBI-fòbia.

La trobada era coorganitzada pel Consell d'Europa, Gaylespol, associació de policies LGTBI d'Espanya, i l'European LGTBI Police Association.

Debat i projecció d'Alteritats'

El 26 d'abril a les 17:30 hores, el Centre LGTBI projecta el documental *Alteritats*, que recull les veus d'una diversitat de dones lesbianes residents a Catalunya de diferents generacions.

Després de la projecció del documental, tindrà lloc el col·loqui amb Alba Cros Pellisé, una de les directores d'*Alteritats*, i amb participants del film. L'activitat es fa en col·laboració amb el grup de dones del Casal Lambda.

Afrontar l'embaràs en companyia

L'últim dimarts de cada mes, a les 18 hores, l'Associació de Famílies LGTBI organitza una sessió del grup de suport a l'embaràs o a l'espera d'una criatura per part de famílies del col·lectiu.

La trobada es fa via Zoom i va a càrrec de Lúcia Sánchez i Laura Bassolas. Totes dues són psicòlogues clíniques, mares i membres de l'entitat.

El grup de suport té l'objectiu de compartir i donar resposta a les dificultats que puguin sorgir en aquest procés, especialment dins de les famílies LGTBI+.

Foto: cymbionte colectiv_ / Centre LGTBI

Les lesbianes posen en comú la seva memòria, fins ara silenciada

Foto: Camila González S. / Centre LGTBI

En el marc del Dia de la Visibilitat Lèsbica, el 25 d'abril a les 18 hores tindrà lloc la taula rodona *La història de les lesbianes a Catalunya* al Centre LGTBI de Barcelona.

La invisibilització, el silenci i l'ocultació han marcat la (no) història de les lesbianes a Catalunya i arreu del territori. Escriure i compartir la història, en primera persona i en plural, des de les bases del moviment i amb les seves protagonistes és una tasca imprescindible per reconèixer un passat existent, però invisible, que ha deixat empremtes.

I això és justament el que pretén fer la taula rodona *La història de les lesbianes a Catalunya*: ser un espai on debatre sobre la pròpia memòria i posar el focus en les seves his-

tòries, també com un acte de justícia. La taula rodona estarà formada per Isabel Franc, escriptora, humorista i professora al Màster de Gènere i Comunicació de la UAB; Mercè Otero, professora jubilada i activista feminista; Marta Estella, militant lesbofeminista retirada i lingüista; i Maio Serrasolas Moreno, cantant transfeminista i activista lesbiana. Totes elles són les protagonistes d'una història silenciada, i per això faran memòria sobre les lluites que les han precedit.

L'entrada a l'acte és gratuïta i lliure fins a completar l'aforament, i se celebrarà al Centre LGTBI de Barcelona, situat al carrer Comte Borrell, número 22. A més, hi haurà interpretació en llengua de signes catalana.

L'Ajuntament va aprovar el 31 de març el pla especial urbanístic per a adquirir la seu de l'associació La Miranda, al barri de la Salut, per poder mantenir la seva activitat. Tot en el marc del Pla Estratègic del Park Güell.

Quan el turisme satura: el cas de la mobilitat a la Salut

» Els veïns es queixen de la saturació turística a causa del Park Güell
» L'Ajuntament reforçarà les línies de bus i traurà parades de taxi

MOBILITAT ▶ L'Ajuntament ha anunciat la posada en marxa de canvis per millorar la mobilitat al barri de la Salut, a l'entorn del Park Güell. La decisió del consistori arriba per les queixes veïnals relacionades amb el turisme, especialment per la saturació dels autobusos de barri per arribar al parc. De fet, l'Ajuntament ja va retirar el 116 de Google Maps perquè els visitants no l'agafessin.

El conflicte entre veïns i turisme a la zona del Park Güell ja fa mesos que cueja. Els veïns han denunciat al llarg del temps la saturació als busos –també al 24 i al V19–, fins al punt de no poder pujar-hi.

Així doncs, el consistori implementarà quatre noves mesures. D'una banda, amplia l'àrea d'accés restringit a veïns instal·lant una nova pylona a la cantonada dels carrers del Pare Jacint Alegre i de l'Escorial, que

Un grup de turistes espera per entrar al Park Güell. Foto: Lluís Sibils/ACN

impedirà als vehicles acostar-se als accessos del parc.

Una segona mesura és l'eliminació de la parada de taxis de la rambla de Mercedes, una demanda molt reclamada pels veïns de la Salut. I és que la parada té vuit places i és la causa de moltes de les queixes dels veïns i ara quedarà dins de l'àrea restringida al trànsit. Tot i aquest canvi, la parada de la carretera del Carmel passarà de 4 a 12 places.

La tercera és la que té a veure amb els autobusos. I és que les línies 116, 24 i V19 tindran més vehicles. A més, el 116 continuarà eliminat d'aplicacions com Google Maps amb l'objectiu de reduir les 3.000 validacions diàries.

Finalment, el Park Güell deixarà de vendre entrades físiques a partir de l'estiu i només es podran comprar per internet. L'objectiu de la mesura és reduir les aglomeracions al parc.

Vallcarca avança en la seva transformació urbanística

URBANISME ▶ L'Ajuntament ha presentat l'avantprojecte del que serà el futur Parc Central de Vallcarca, segons ha avançat Betevé. La proposta presentada als veïns és el resultat del procés participatiu de l'any passat i tindrà horts urbans, un berenador i una plaça central. Per salvar el desnivell, el consistori proposa una zona de joc amb tobogan i unes grades, a més de les escales.

El Parc Central de Vallcarca és una de les demandes urbanístiques més importants dels

veïns i que ara sembla que és més a prop. I és que ha de ser un gran punt verd i de reunió a sota del viaducte, en un barri que fa anys que espera la gran transformació urbanística que ha de suposar el projecte de la rambla verda.

El consistori també va obrir el passat 15 d'abril els jardins de Margaret Michaelis. Es tracta d'un nou espai verd d'uns 2.000 metres quadrats per a Vallcarca i els Penitents. Amb tot, les escales mecàniques de la baixada de la Glòria ja estan a punt.

Imatge dels nous jardins de Margaret Michaelis a Vallcarca. Foto: Ajuntament

Els tres cartells finalistes amb el guanyador al mig. Foto: Gegants de Gràcia

Un cartell d'estil 'vintage'

FESTA MAJOR ▶ Ja es coneix el cartell de la Festa Major de Gràcia 2024. L'autora de l'obra és la dissenyadora creativa madrilenya Paula del Estal, que s'ha inspirat en la dècada dels 70 i el seu estil *vintage* per evocar diferents formes i tonalitats que es mesclen amb referències musicals i a la cultura popular.

D'aquesta manera, del Estal s'emporta un premi de 2.000 euros i ara el seu disseny lluirà en una exposició, juntament

amb els deu cartells finalistes del concurs, a l'Espai Albert Munsó. Enguany la competició ha rebut 111 propostes.

Per la seva banda, des de la Fundació Festa Major de Gràcia han volgut destacar "el talent femení" d'aquesta edició del concurs, ja que entre els 10 finalistes hi ha vuit dones.

UN DISSENY ATREVIT

Així doncs, al cartell hi apareixen diferents escenes de perso-

nes passejant, ballant, gaudint i treballant en els guarnits de la festa. A més, també apareixen els perfils de la Gresca i el Torradet, els gegantons de la Festa Major de Gràcia que enguany celebren el seu 25è aniversari. Finalment, el disseny té una estètica i una paleta de colors atrevida i moderna, però "amb un estil retro i una tipografia psicodèlica característica de la dècada dels 60 i 70", diu l'Ajuntament.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

La sala de conferències de l'Espai Línia es va omplir de gom a gom per a la presentació d'Orgull. Fotos: Joanna Chichelnitzky i ERC LGTBI

Collboni, a la presentació d'Orgull: "El risc de retrocés sempre està present"

Pere Giménez
BARCELONA

L'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni, va presentar la publicació *Orgull* el 17 d'abril en un acte a l'Espai Línia, que es va omplir de gom a gom per a l'ocasió. Collboni va expressar que poder oficiar la benvinguda al primer diari LGTBI+ de Barcelona era "un honor i un orgull, com a membre del col·lectiu i com a alcalde de la ciutat".

Collboni va manifestar "un doble sentiment, d'alegria i de responsabilitat", pel que suposa aquesta nova finestra informativa oberta a totes les veus i mirades del col·lectiu. D'alegria perquè s'enriqueix el teixit, s'obre un espai de comunicació, i perquè la iniciativa neix a Barcelona, "una de les ciutats que més passos ha fet a favor de l'alliberament LGTBI+". I de responsabilitat "cap als companys i companyes de lluita, perquè vivim moments complicats", en referència a l'auge d'una ultradreta que cada cop és "més descarada", amb el que això comporta.

En el seu discurs, l'alcalde va reivindicar el paper pioner de Barcelona en les polítiques a favor del col·lectiu LGTBI+, tot alertant que "el risc de retrocés, de perdre tot el que hem conquerit, sempre està present".

"Orgull aspira a ser més que una publicació. Aspira a ser una idea, una idea de convivència, un espai de reflexió i de crítica, un dia-

ri que sigui útil i no caigui en el dogmatisme", va dir l'editor del *Grup Comunicació 21*, David Centol. En aquest sentit, va remarcar la constatació que les persones lectores del nou mitjà no només pertanyen al col·lectiu LGTBI+.

COMBATRE LA LGTBI-FÒBIA

"És una eina més que posem al servei de tothom", va subratllar Centol en referència al paper del mitjà per informar sobre les realitats del col·lectiu, però també a l'hora de contribuir a la sensibilització i combatre la LGTBI-fòbia. "La solució a la intolerància ha de ser col·lectiva", va afirmar.

L'editor va alertar de l'increment de les agressions al col·lectiu i de la joventut dels agressors: "La legitimació dels discursos d'odi de les formacions polítiques d'ultradreta és una de les causes principals, i per això hem de portar els debats a les escoles i instituts". Centol va afirmar que "abans de l'atac sempre hi ha un procés de deshumanització i els menors reprodueixen discursos apresos".

"Ja no ens conformem amb els marges, no volem ser tan sols espectadors d'un món al qual pertanyem. *Orgull* no és un diari militant. La nostra feina és el periodisme, que aplicarem amb una mirada i un enfocament LGTBI+", va apuntar Centol, parafrasejant la cap de redacció d'*Orgull*, Mar Sifre.

L'editor va agrair especialment el suport rebut en el llançament d'*Orgull* per part de l'A-

juntament de Barcelona i del seu Comissionat de Polítiques d'Infància, Adolescència, Joventut i LGTBI, Javi Rodríguez, així com de les diferents entitats i associacions del col·lectiu.

A l'acte de presentació d'*Orgull* també van assistir Eva Baró, regidora i presidenta del grup d'Esquerra Barcelona, i Joan Rodríguez, regidor de Trias x Barcelona, entre d'altres.

DE LA RESISTÈNCIA A LA LLUITA

La presentació d'*Orgull* va incloure una taula de debat amb Judith Juanhuix, científica i activista trans; Mar Sifre Rigol, cap de redacció del mitjà, i Maria Cerezuela, periodista de *Comunicació 21* i conductora de l'acte de presentació.

Mar Sifre, cap de redacció: "A Orgull deixem petites llavors que van creixent"

"Per fi", és el que va pensar Judith Juanhuix quan li van explicar que s'estava cuinant la nova capçalera. "El futur d'*Orgull* és tot, com el del col·lectiu", va vaticinar.

Qüestionada sobre per què fins ara no havia vist la llum un mitjà com aquest, va assenyalar que "abans vivíem en la resistència, i ara l'hem deixat per començar a ser models de lluita, de llibertat, i passar a l'acció". En

aquest sentit, va reconèixer que estar a la resistència "és cansat".

Sifre, al mateix temps, es va mostrar molt satisfeta pel resultat de la revista i per la resposta rebuda en aquest mes i mig des que va néixer *Orgull*, demostrant-se que era un mitjà "necessari". La cap de redacció d'*Orgull* va remarcar que els mitjans de comunicació són "indispensables" per reflectir les realitats del col·lectiu LGTBI+, i va reivindicar la importància dels periodistes que "sàpiguen tractar aquests temes".

Sifre també va comparar la tasca d'*Orgull* a l'hora d'abordar les diferents temàtiques amb el fet de "deixar petites llavors que van creixent" i que capten l'interès, no únicament del col·lectiu LGTBI+. "La gent vol saber què hi ha al seu entorn", va dir en la línia del que havia apuntat poca estona abans Centol.

Així mateix, durant el seu discurs, Sifre va voler posar en valor que, durant el mes i mig que fa que *Orgull* existeix, diverses persones l'han escrit per agrair la tasca del mitjà: "No tenia massa clar què era el no binarisme, mai havia llegit un reportatge al respecte, ara ho puc entendre millor", va ser un dels missatges. D'altres se li han apropat per dir-li que "gràcies a vosaltres he pogut encetar una conversa sobre l'asexualitat".

Segons Sifre, aquesta és la demostració que *Orgull* fa la seva feina, una sensació que se sosté amb els 8.000 usuaris únics que

ha registrat *orgull.barcelona* durant el primer mes.

LA INTERSECCIONALITAT, CLAU

Sobre *Orgull* com a mitjà de comunicació, Juanhuix va valorar la seva aposta per "representar l'autorepresentació". És a dir, que quan s'aborda una temàtica, no es limita a recórrer a la persona experta de torn, sinó que s'opta per representants de les diferents sigles del col·lectiu. Una qüestió "molt important" que "també haurien de fer la resta de mitjans", va subratllar. "*Orgull* és periodisme de veritat", va reblar.

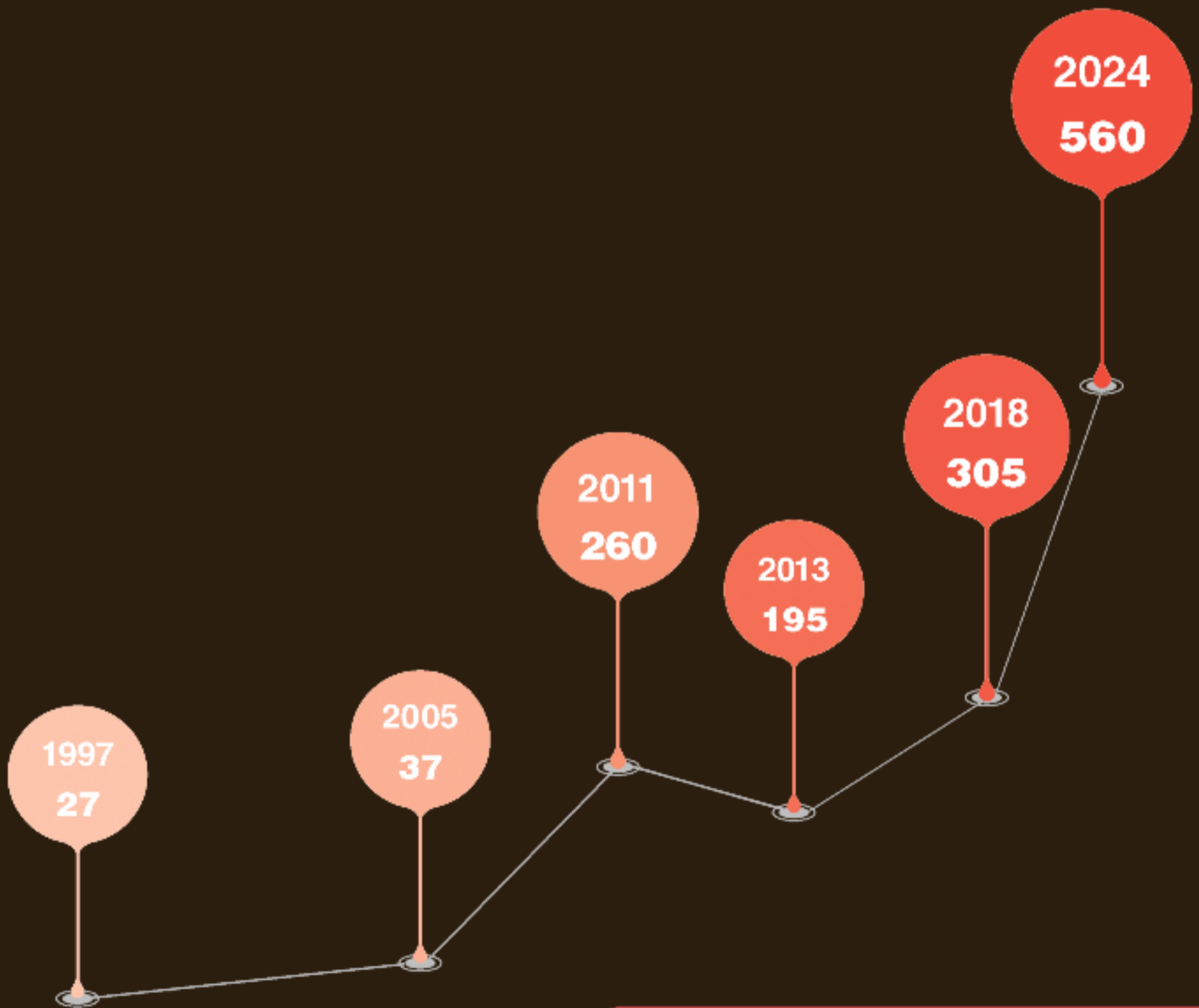
A la taula també es va parlar sobre els drets del col·lectiu LGTBI+, la situació actual, les diferents realitats que hi conviuen, el futur, i el camí que queda per recórrer. "Interseccionalitat és la paraula clau", va dir Juanhuix, qui va deixar clar que veu el futur amb optimisme: "S'aniran assolint drets, malgrat pugui haver-hi petits retrocessos pel camí".

Així, la científica i activista va posar sobre la taula que la lluita LGTBI+ no són només les reivindicacions estrictament del col·lectiu. La interseccionalitat, per tant, també "s'ha d'entendre com la lluita feminista, per l'habitatge o per un sistema de salut públic de qualitat", va remarcar. Un exemple seria tenir els recursos necessaris perquè es respectin els drets reproductius o el procés de transició de les persones trans.

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 560 mitjans associats

El foc que cal evitar

► Dedicuem un suplement especial al risc d'incendis davant la campanya més difícil que es preveu

► Comença la prohibició de fer foc al bosc amb una vegetació més seca que mai

Prohibit fer foc al bosc

» Fins al 15 d'octubre no es pot fer cap activitat que suposi un risc d'incendi als terrenys forestals
 » La sequera ha obligat a reforçar els recursos per a la prevenció quatre mesos abans del previst

RISC D'INCENDIS ▶ Des del 15 de març i fins al 15 d'octubre ja no es pot encendre cap foc en terreny forestal. És una altra de les conseqüències de la sequera que ens afecta, una de les més intenses i extenses del darrer segle. L'escassetat de precipitacions en els últims tres anys ha agreujat el risc d'incendis i ha provocat que el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural hagi de prendre mesures extraordinàries.

La prohibició de fer foc en terreny forestal afecta qualsevol acció que pugui desencadenar un incendi en zones boscoses o altres àrees naturals. La norma estableix que en aquests terrenys, estiguin o no poblats d'espècies arbòries, i en la franja de 500 metres que els envolta no es pot encendre cap foc, sigui quina sigui la finalitat.

Hi queda inclosa, per descomptat, la generació de foc, però també actes que puguin causar deflagracions o espurnes en entorns propicis i que requereixin supervisió i precaució per prevenir afectacions ambientals i protegir la seguretat pública. Amb aquest criteri, queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres i les barbacoes, les cremes de residus vegetals i les activitats pirotècniques, entre d'altres. Qualsevol d'aquestes activitats només es pot portar a terme amb una autorització expressa que s'ha de tramitar a través d'un formulari específic a la

Queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres, les barbacoes i la crema de restes

pàgina web de la Generalitat o bé presencialment a les oficines que el Departament d'Acció Climàtica té a totes les comarques.

SEQUERA EXTREMA

La sequera que ens afecta des de fa tres anys ha portat la vegetació de Catalunya a una situació límit. Els mostrejors que porta a terme la Generalitat des de fa més de vint-i-cinc anys evidencien que el contingut d'humitat té una clara tendència a la baixa, i en alguns casos està assolint valors que no s'havien obtingut mai fins ara. La quantitat d'aigua i la verdor de la vegetació no havien estat mai en un nivell tan baix a gran part del país.

Més enllà de la mortalitat de la vegetació, els experts adverteixen que moltes masses afec-

El Grup de Prevenció del Departament d'Acció Climàtica durant les tasques de vigilància. Foto: Nia Escolà/ACN

tades, tot i que encara no estan mortes, ja no es recuperaran i, a més, afavoreixen noves afectacions a les masses del voltant, que cada any estan més dèbils. Tota aquesta vegetació morta o moribunda es converteix en un perillós combustible que en cas d'incendi crema amb molta més facilitat.

Les pluges de les últimes setmanes han fet disminuir el perill a curt termini i han retardat la probabilitat de tenir perill molt alt generalitzat. Tot i això, en aquest context d'un dèficit hídric tan gran, difícilment un episodi de pluja podria resoldre el problema i, ara mateix, àmplies àrees arbrades de la meitat nord del país, tradicionalment fora del radar dels incendis en aquesta època, es troben amenaçades.

Per zones, la Catalunya central, Girona, el litoral i prelitoral central, la plana de Vic i l'interior de les terres de l'Ebre és on hi ha més dèficit d'aigua en la vegetació. Per espècies, són el pi blanc, l'alzina, l'alzina surera, el pi roig i la pinassa.

REFORÇ DE LA PREVENCIÓ

En previsió d'aquesta situació, el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural ha avançat quatre mesos les mesu-

res previstes, i el mes de febrer ja va reforçar les unitats dels Grups Especials de Prevenció d'Incendis Forestals per poder donar cobertura a tot el territori fent feines de prevenció, de vigilància i de primera intervenció d'incendis forestals.

Aquestes unitats porten a terme tasques clau de manteniment d'infraestructures, com el manteniment de la vegetació del perímetre del dipòsit o del subministrament d'aigua, així

Hi ha milers d'hectàrees de vegetació en una situació molt crítica

com la conservació dels camins de la xarxa bàsica de prevenció d'incendis forestals, que inclou les franges auxiliars de trànsit i el manteniment dels giradors per facilitar les maniobres en cas d'incendi. També tenen cura de les àrees estratègiques de baixa càrrega de combustible.

Els tècnics també desenvolupen tasques de vigilància específica als boscos de ribera per prevenir els incendis de borrisol i duen a terme cremes con-

trolades i prescrites de vegetació per mantenir i millorar amb el foc la cobertura vegetal. La majoria d'aquestes cremes són per al manteniment i la millora de pastures a l'alta muntanya i afavoreixen un herbatge tendre i fresc i el pas dels animals. A més, permeten reduir la quantitat de vegetació seca acumulada, cosa que fa que la intensitat dels incendis forestals que hipotèticament poden afectar aquests indrets sigui més baixa.

La presència d'aquests equips sobre el terreny no només té un efecte dissuasiu. També és molt important per atacar els incendis al més aviat possible i evitar que esdevinguin grans i destructius. Les diverses rutes de vigilància estan marcades per la previsió de perill que elabora diàriament el personal tècnic del Servei de Prevenció d'Incendis Forestals.

MILERS D'HECTÀREES

La directora general de Boscos i Gestió del Medi, Anna Sanitjas, ja va advertir durant l'activació de l'operatiu que, després de tres anys pràcticament sense pluges, els boscos catalans, exceptuant els situats a les Terres de l'Ebre, estan en una situació crítica, amb molts arbres al límit

i grans masses forestals a punt de col·lapsar.

Segons les comprovacions setmanals que fa el Servei de Prevenció, el febrer hi havia milers d'hectàrees de vegetació en situació molt crítica al nord de la demarcació de Girona, al Barcelonès, al Baix Llobregat i a la Catalunya central. "Aquestes àrees són les que estan pitjor, però a la resta del país la situació no és ga-

EL GOVERN GARANTEIX AIGUA ALS BOMBERS

▶ El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, assegura que, tot i el baix nivell actual de les reserves dels embassaments de les conques internes, està "garantit" que els mitjans aeris dels Bombers disposaran de prou aigua per apagar els possibles incendis que hi hagi aquest estiu a Catalunya.

ire millor", va puntualitzar Sanitjas, que alertava alhora sobre una campanya d'incendis "desconeguda i molt complexa" que, en cas de no ploure significativament, podria començar més aviat que mai i ser la més difícil dels últims trenta anys.

La prevenció, la millor eina

- » Gran part de l'activitat de prevenció dels incendis es concentra a les franges perimetrals
- » La col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural

Imatge d'una franja perimetral d'una urbanització. Foto: Eloi Tost/ACN

PREVENCIÓ ▶ Si bé la sequera ens ha posat al límit, hi ha diversos canvis socials que han augmentat progressivament el risc d'incendis als nostres boscos. És per això que la prevenció, tant la dels professionals com la de la ciutadania, és vital per minimitzar aquest risc inherent associat al progrés.

Parlem de l'abandonament d'àmplies zones agrícoles o del canvi d'usos dels boscos, per exemple. També de l'increment de la xarxa d'infraestructures, amb carreteres o línies elèctriques que travessen masses forestals. O de la construcció d'urbanitzacions a prop de masses forestals, especialment durant les dècades dels anys seixanta i setanta. I, per descomptat, de l'increment de l'afluència humana al bosc fruit de les noves modalitats de lleure.

Tot i que el risc d'incendis és generalitzat arreu del país, i això ens obliga a tots a ser especialment prudents, gran part de l'activitat de prevenció d'incendis es concentra als anomenats perímetres de protecció prioritària. Es tracta de zones amb un gran perill d'incendi forestal i que, a causa de la continuïtat de la massa de vegetació, poden convertir-se en grans focs de més de 500 hectàrees.

El Pla de prevenció d'incendis forestals fixa els criteris per ordenar la gestió d'infraestructures en aquests àmbits, reduir-ne la vulnerabilitat i minimitzar l'emergència. Una de les claus d'aquesta tasca de planificació és la delimitació de franges perimetrals de bosc netes.

FRANGES PERIMETRALS

Els Agents Rurals alerten cada any sobre la importància de tenir franges perimetrals entorn de les urbanitzacions i cases aïllades per tal de prevenir l'avanç d'in-

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions són els propietaris

cendis forestals i evitar que es posi en risc la vida de les persones. Aquestes franges permeten reduir la violència del foc i a la vegada faciliten l'actuació dels Bombers a l'hora de l'extinció dels incendis.

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions, tant si està edificada com si no, són els propietaris. En el cas de les franges perimetrals acostu-

men a ser les comunitats de les urbanitzacions o bé els mateixos ajuntaments els que s'han d'encarregar de fer les tasques de neteja de l'arbrat i del sotabosc. Tot i això, en moltes ocasions no es compleix la normativa i són els mateixos Agents Rurals qui han d'inspeccionar aquestes zones i traslladar les irregularitats descobertes als consistoris.

COL·LABORACIÓ CIUTADANA

Tot i els nombrosos recursos professionals que es posen en marxa, la col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural. La promoció d'actituds i d'hàbits responsables i la sensibilització són, doncs, eines clau per reduir el risc d'incendis forestals a Catalunya. Abordem a continuació algunes coses que es poden fer per sumar esforços a la causa.

Per començar, cal mantenir nets els espais: s'han de guardar les restes d'aliments generats i no abandonar ampolles ni objectes de vidre a les zones boscoses. També hem d'evitar circular amb vehicles fora dels camins autoritzats. Tot i que aquestes activitats no siguin perilloses per si mateixes, poden ser l'origen d'un incendi accidental, i per això cal evitar-les.

Òbviament, cal ser especialment curosos amb activitats perilloses que involucren directament el foc. S'han d'apagar bé els llumins i cigarretes i no llençar-los mai per les finestretes del cotxe. En condicions normals parlariem de les exigències a l'hora de fer foc al bosc, però amb la prohibició vigent de qualsevol ac-

Si observeu una columna de foc al bosc, informeu els serveis d'emergència

tivitat perillosa fins al 15 d'octubre se simplifica la qüestió. Senzillament, no es pot fer foc al bosc per cap motiu sense una autorització expressa.

Una altra funció que pot portar a terme qualsevol ciutadà és la de vigilància. En cas que observeu un incendi forestal o una columna de fum dins d'una àrea forestal, és crucial avisar al més aviat possible algun dels serveis d'emergència més propers, com ara els Agents Rurals, els Bombers, els Mossos d'Esquadra o Protecció Civil. Per estalviar temps, podeu trucar directament al telèfon d'emergències, el 112.

AUTOPROTECCIÓ

Per altra banda, què cal fer si us veieu implicats directament en un incendi, mentre venen els serveis d'emergència? Doncs, abans de res, intentar apagar-lo amb aigua, branques o sorra sobre la base de les flames. Si aconsegiu sufocar-lo, recordeu-vos de tancar les brases i netejar la zona.

En cas que us trobeu al bosc, cal que us allunyeu en direcció oposada al fum. Respireu pel nas procurant cobrir-lo amb un drap mullat i fugiu sempre pendent avall o en direcció perpendicular a l'avanç del foc. Sobretot no busqueu refugi en llocs profunds ni intenteu creuar les flames: hi podeu quedar atrapats. Si no hi ha més sortida, creueu per on el front sigui més feble.

Pel que fa als casos més extrems, si el foc us atansa, situeu-vos a la zona ja cremada sempre d'esquena al vent dominant. I si se us encén la roba, rodeu sobre el terra i, si podeu, cobriu-vos amb una manta, perquè el foc s'extingirà per falta d'aire.

Si l'incendi té lloc a casa o molt a prop, cal que tanqueu portes, finestres, persianes i les possibles entrades d'aire. Romaneu a l'interior i no bloquegeu les vies d'accés dels vehicles d'extinció sota cap supòsit.

La sala de conferències de l'Espai Línia es va omplir per seguir la conversa amb Oriol Junqueras. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Oriol Junqueras: "Barcelona i el país es necessiten imperiosament"

F. J. Rodríguez
BARCELONA

Fuig de respostes ràpides, amb el to característic de tot bon professor que, abans d'entrar al moll de l'os, col·loca els fonaments de la qüestió i es dedica a aixecar, pam a pam, els pilars de l'argumentació. Aquest és l'estil d'Oriol Junqueras, el president d'Esquerra Republicana. Un estil que va impregnar la conversa que, la tarda del 20 de març, va tenir lloc a l'Espai Línia i que va girar sobre les "principals preocupacions de la ciutadania de la metròpoli", tal com va expressar el director editorial de *Línia*, Arnau Nadeu, en l'inici de l'entrevista amb Junqueras.

La conversa va tractar, doncs, temes com la seguretat, el turisme o el problema de l'habitatge. De fet, aquest últim va ser el que va ocupar bona part de l'entrevista, durant la qual Junqueras va plantejar la necessitat d'harmonitzar les realitats metropolitana i de país. Aquelles dues Catalunyaes que, per al líder republicà, han de remar en la mateixa direcció. "Molts dels problemes als quals s'enfronta Barcelona són impossibles de superar sense el país, i això ha estat sempre així", va assenyalar Junqueras. "Barcelona i el país es necessiten imperiosament", va reblar.

Preguntat sobre algunes situacions relacionades amb l'habitatge, com ara anuncis de lloguers d'estudis de 13 metres quadrats i sense cuina per 500 euros al mes o pisos d'una habitació que arriben als 1.200 euros a Barce-

lona –que van generar una riulla barrejada de perplexitat i indignació entre els assistents quan Nadeu les va citar–, el president d'ERC va titllar-les "d'insult a la dignitat de les persones". Sobre tot plegat, Junqueras va avisar que l'habitatge "és un element decisiu en el benestar de les famílies".

EL PROBLEMA DE L'HABITATGE
En aquest sentit, Junqueras va expressar la necessitat d'anar més enllà dels topalls als preus del lloguer que planteja la nova llei espanyola –que ha entrat en funcionament a 140 municipis catalans aquest març– i va proposar "polítiques actives" de renovació de

"Algunes situacions amb l'habitatge són un insult a la dignitat de les persones"

l'envellit parc d'habitatges català. "Això passa a la metròpoli, però també a pobles petits de l'interior", va recordar el líder republicà.

I és que el discurs de Junqueras va estar amarat, com ja s'ha assenyalat, de referències a problemàtiques que afecten de manera similar la Catalunya interior i la metropolitana. En aquesta línia, el polític va recordar que l'habitatge és una qüestió que s'ha d'abordar des de diverses perspectives, fins i tot des del punt de vista del transport públic. "La xarxa de transports no és prou densa i no té qualitat", va assegurar Junqueras, fet que provoca, a parer seu, que els ciutadans s'hagin d'a-

muntegar a la metròpoli. "Tenir una bona xarxa de transport públic incentivaria que la gent visqués a més zones", va defensar.

RODALIES
Seguint el fil de la simbiosi entre el país i la seva capital, el president d'ERC va recordar que, per a les administracions, ha de ser igual d'important un ciutadà que ve en avió des de Los Angeles que el veí que intenta entrar a Barcelona a través de Rodalies i que, sovint, pateix les incidències del servei. Aquesta argumentació va servir a Junqueras per llençar un dard al PSC i a Salvador Illa, líder socialista i candidat a les eleccions del 12 de maig. "Illa actua com un delegat de la Moncloa; que treballi, segur que hi pot fer molt més", va etzibar-li.

Més enllà d'això, Junqueras també va fer una crida a millorar els serveis públics a cada municipi del país, proposta que va aprofitar per incidir de nou en la necessitat que les persones es puguin instal·lar a més llocs i esponjar, d'aquesta manera, el territori. I en tota aquesta digressió no va faltar la falca històrica, ja que el president d'ERC va reivindicar el model que la Generalitat republicana va posar sobre la taula i va relatar com el franquisme va "estroncar-ho tot, posant en risc la qualitat de vida de molta gent" amb la seva "salvatge" desregulació que assegurava que els guanys anessin a parar a mans d'un pocs particulars afins al règim.

ELS COSTOS DEL TURISME
Precisament va ser durant el franquisme quan Espanya va

començar a despuntar com a destí turístic internacional. Aquell *Spain is different* de Fraga Iribarne encara ressona en l'actualitat, així com els efectes que aquesta indústria té sobre el dia a dia dels barcelonins.

"El turisme és important, però també genera molts costos", va apuntar Junqueras, que va lamentar que hi ha molts carrers de la capital pels quals "no es pot passejar ni veure-hi nens jugant". "La ciutat ha de ser també per a les famílies", va reclamar el líder republicà, que considera necessari avançar cap a un model turístic que generi més ingressos, amb menys turistes que aportin més a la ciutat.

I L'AEROPORT?
El turisme va conduir, de manera natural, a parlar de l'aeroport i de la seva possible ampliació. "Volem un aeroport millor, i això no depèn dels metres de pista que tingui", va reflexionar Junqueras, que, així i tot, va arribar a dir que l'aeròdrom pratenc, a més d'estar molt a prop de la capital, "genera poc soroll", una afirmació que contrasta amb les reiterades queixes dels veïns de Gavà Mar i de Castelldefels per la contaminació acústica dels avions. Amb tot, Junqueras va criticar que tant Aena com el govern espanyol actuen, segons ell, de manera "egoista" i que "no compleixen" els seus compromisos amb Catalunya.

Sigui com sigui, i comparant-ho amb el turisme, Junqueras va dir que Catalunya hauria d'apostar per la reindustrialització, ja que els salaris d'aquest

sector "són estables", a diferència dels del sector serveis.

L'entrevista va acabar amb una part relativa a la seguretat i les dades de multireincidència a la metròpoli. Sobre això, el líder d'ERC va recordar que des dels anys 70 i 80 "s'ha avançat molt" en aquesta matèria i va reivindicar la necessitat de garantir la seguretat pública, en contraposició a una de privada "que només poden pagar els rics".

Per acabar, Junqueras va afirmar que el model penitenciari català "és més exitós que el de molts altres països d'Europa" i que la seguretat d'un estat no depèn del nombre de presons que tingui. Ho va dir després de recordar, amb un somriure, que ell és un "veritable expert en presons", en referència al seu encarcerament. Una rúbrica final a una entrevista i un estil cent per cent Junqueras.

L'ORIGEN DEL MOT GENTRIFICACIÓ

► Oriol Junqueras va voler tancar la conversa amb una classe d'història per explicar l'origen del mot 'gentrificació', que prové de l'anglès *gentry*, que fa referència a la noblesa anglesa que va anar comprant terrenys de pagesos per a la indústria de la llana i els va acabar expulsant a les ciutats.

► Escaneja el codi QR per veure la conversa sencera en vídeo

La concentració més gran de comerç

al tram de carrer més petit de Barcelona

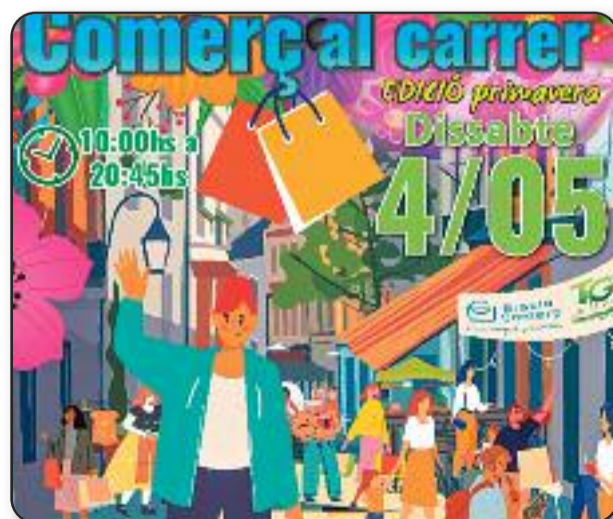
Aliança entre Gràcia i Suïssa

Esport i comerç

Aquest mes d'abril Gràcia ha rebut una visita molt especial. Un grup de nenes d'entre dotze i catorze anys del Kreuzlingen, un dels clubs més antics de Suïssa, han viatjat fins a Barcelona per jugar contra l'Europa i conèixer la realitat del barri de Gràcia. Les noies i els seus familiars es van instal·lar a la Casa Gràcia durant diversos dies i van fer visites a llocs emblemàtics com ara el Parlament, la seu del Districte, la Sagrada Família o la Barça Academy. També van fer una visita a Stylebuddhas, la perruqueria dels famosos, on van ser rebudes per Lewinson Campaz i es van fer una foto que llueix a les parets de l'establiment. Des de la Unió de Botiguers es vol agrair la col·laboració d'Alberto Lacasta, conseller del Districte de Gràcia, Alfonso Hurtado, tècnic de comerç, i també de l'equip administratiu i tècnic de l'Europa, representats pel Xavi i la Nani, responsable del futbol femení, per convertir la visita en un gran esdeveniment.

Per altra banda, el 4 de maig torna la gran festa de primavera del comerç. Des de les 10 fins a gairebé les 21 les botigues de gràcia sortiran al carrer per mostrar els seus productes i acostar-los als visitants. Com sempre, hi haurà una gran oferta d'activitats lúdiques perquè els infants s'ho passin bé mentre les famílies descobreixen l'oferta i el valor afegit dels productes i serveis de proximitat que els comerços del barri posen al seu abast.

La història de Barcelona està íntimament lligada al tramvia. Més enllà que aquest mètode de transport posés fi a la vida del català contemporani més il·lustre de tots els temps, Antoni Gaudí, el batec dels darrers dos segles de la ciutat sempre ha estat impregnat del tramvia.

El primer vehicle d'aquesta mena a la capital catalana va començar a funcionar el 27 de juny del 1872 i anava des de la Rambla fins a l'actual plaça Lesseps. Amb tot, aquell transport era estirat per quatre cavalls, i no va ser fins al 1899 que va arribar la tracció elèctrica amb el tramvia que resseguia l'antiga muralla de Ciutat Vella.

Amb el tombant de segle es va anar creant una potent xarxa que comunicava el centre amb els barris i els pobles de la plana de la ciutat. L'expansió del tramvia va coincidir, doncs, amb la conformació de la Barcelona que més o menys coneixem avui dia. Als anys 20, el tramvia va arribar a la seva màxima longitud: 220 kilòmetres. Seria a partir de la crisi mundial del 1929 que la xarxa viuria una època fosca que es perllongaria fins al 1949, just després d'una guerra civil i dels estralls d'una guerra mundial.

D'ençà d'aleshores, el tramvia va viure una lenta recuperació. No obstant això, aquells anys es recordaran per la vaga de tramvies del 1951, que va començar quan el preu del bitllet va augmentar un 40%. Els ciutadans, de forma espontània, es van negar a fer servir aquest transport, i les manifestacions van aconseguir revocar la pujada de preus. Aquesta mena de boicot, que es va reproduir el 1957, posa de manifest el clima de repressió que es vivia a Barcelona durant els anys de plom del franquisme.

Pocs anys després, els tramvies també es van veure afectats per l'època del *desarrollisme*. Amb la irrupció dels automòbils a partir dels 60, la xarxa va anar desapareixent en detriment del cotxe privat i dels autobusos. Als 70, amb la restauració de la democràcia, es van començar a desmantellar línies, fins a desaparèixer pràcticament totes als anys 90. No va ser fins pels volts dels Jocs Olímpics que la idea de tornar a fer córrer el tramvia per Barcelona va planar de nou.

EL SALT METROPOLITÀ

Què és primer, l'ou o la gallina? L'expansió de Barcelona a finals del segle XIX i principis del XX, que va suposar l'annexió de pobles com Gràcia o Sants a la ciutat, va coincidir amb la posada en marxa de la xarxa de tramvies. Què va ser primer, el tramvia o la construcció de la capital catalana tal com la coneixem? Més enllà de la pregunta, no és forassenyat dir que, sense un sistema de comunicació eficient, l'annexió dels pobles del pla de Barcelona no hauria estat possible.

El Trambaix es va inaugurar l'abril del 2004, mentre que el Trambesòs ho va fer el mes de maig del mateix any. Foto: Tram

20 anys del transport més ben valorat

El 2004, després de tres dècades sense pràcticament tramvies a la ciutat, Barcelona i la seva metròpoli van decidir posar en marxa el Trambaix i el Trambesòs. Quan es compleixen dues dècades de la seva inauguració, el tramvia s'ha convertit en el transport públic més ben valorat al territori.

D'una forma silenciosa, en aquest inici del segle XXI estem vivint un procés similar. L'arribada del Trambaix i del Trambesòs coincideix amb una altra expansió, en aquest cas la del projecte metropolità o de la Gran Barcelona.

El 3 d'abril del 2004, tres dècades després que els tramvies pràcticament haguessin desaparegut de la ciutat, Barcelona tornava a tenir raïls i vehicles que es movien a cop d'electricitat. El projecte, però, feia temps que

cuejava. Va ser el 1987 quan la idea de recuperar el tramvia va tornar a ressonar a Barcelona, en el si de l'Entitat Metropolitana del Transport, un organisme que es troba en l'origen de la creació de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. A partir d'aleshores, els passos per fer efectiu el retorn del tramvia que, en un primer moment, només contemplava les línies del Trambaix, és a dir, les que van al Baix Llobregat, van ser lents. Finalment, l'any 2000 es va

adjudicar l'obra a l'empresa Alstom i el 2001 es va aprovar ampliar el projecte al Barcelonès Nord, amb el Trambesòs.

L'abril del 2004, doncs, entrava en funcionament el Trambaix, i el maig del mateix any ho feia el Trambesòs. Es compleixen, per tant, dues dècades d'ençà que la ciutat va apostar de nou pel tramvia. Actualment, aquest transport enllaça, per una banda, els municipis de Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat, Esplugues,

Cornellà, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern i Sant Feliu de Llobregat i, per l'altra banda, Barcelona, Sant Adrià de Besòs i Badalona. En total són sis línies, gairebé 30 kilòmetres de raïls i 56 parades.

Més enllà de l'efemèride, què ha suposat per als municipis i la ciutadania de la metròpoli la irrupció d'aquest transport?

UN TRANSPORT EXITÓS

Pocs debats generen tant consens. De fet, es pot dir que no hi ha

Una unió polèmica

● Per allà on passa el tramvia genera satisfacció. Així ho indiquen les dades de l'Institut Metròpoli, que revelen que aquest mitjà és el més ben valorat dels transports públics. Malgrat això, el tramvia de Barcelona també ha generat un fort debat al voltant de la seva unió per l'avinguda Diagonal entre els seus dos ramals, el situat al Baix Llobregat i el del Barcelonès Nord, entre la plaça Francesc Macià i les Glòries.

Un any després que els dos Trams entressin en funcionament, el 2005, el conseller de Política Territorial i Ob-

creien que generaria problemes de circulació al districte barceloní de l'Eixample. El 2008, però, l'alcalde d'aquell moment, el socialista Jordi He-reu, va convocar un referèndum no vinculant sobre el projecte, a proposta d'ERC. Aquell referèndum va ser el principi de la fi de l'hegemonia del PSC a Barcelona. L'opció A, defensada pels socialistes i ICV, contemplava unir els dos Trams fent de la Diagonal un bulevard on els cotxes circularien pel centre de l'avinguda; l'opció B era pràcticament igual, però els cotxes circularien pels laterals; i l'opció C era

El 2008 es va fer un referèndum no vinculant perquè la ciutadania expressés la seva opinió sobre la unió del tramvia: només va votar l'11% del cens

res Públiques de la Generalitat d'aleshores, Joaquim Nadal, va anunciar que s'estava estudiant fer efectiva la unió. La idea va ser aplaudida per molts veïns, per l'Ajuntament de Sant Adrià, per l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) i per la mateixa empresa que opera el servei de tramvia, Trammet. Aquesta darre-ra assenyalava que unint les dues línies es podria doblar el nombre de viatges, mentre que la PTP afirmava que el consistori s'estalviaria 9 milions d'euros anuals.

No obstant això, en aquella època l'Ajuntament de Barcelona i alguns partits de dretes del consistori no estaven d'acord amb la unió perquè

"cap de les dues anteriors". Amb una participació de l'11% del cens, el 80% dels votants es van decantar per l'opció C, que era la que defensava Convergència i Unió (CiU).

El projecte es desenterraria l'any 2015 amb l'entrada d'Ada Colau a l'alcaldia i posteriorment amb l'aprovació de la unió el 2019 al ple de l'Ajuntament. El 2022 es va iniciar la primera fase de construcció entre les Glòries i Verdguer, i actualment l'alcalde Jaume Collboni, que ha declinat posar data a la finalització de les obres, assegura que aquest juliol el projecte executiu de la unió entre Francesc Macià i Verdguer –el pas abans de les obres– estarà enllestit.

debat. Segons dades de l'Institut Metròpoli, el tramvia, amb un 7,8 sobre 10 de nota, és el mitjà de transport públic més ben valorat a l'àrea metropolitana de Barcelona. Tanmateix, si observem els indrets que tenen estacions de tramvia, la nota encara és millor. A la primera corona metropolitana, sense comptar la capital catalana, la valoració és de 8. En canvi, als llocs que no estan afectats per aquest mitjà de transport es valora amb molta menys nota el tramvia. A tota l'àrea metropolitana, sense comptar-hi la primera corona, la nota és de 7,2, i a Barcelona, on només algunes zones tenen tramvia, de 7,7. Dit d'una altra manera: els municipis on hi ha tramvia descobreixen que és una bona solució per a la mobilitat.

Amb aquestes dades no costa d'entendre el moment dolç que viu el tramvia pel que fa a les xifres de viatges. El 2023, per exemple, va batre tots els seus rècords amb 31 milions de viatges, gairebé 22 al Trambaix i més de 9 al Trambesòs. Això suposa 1,2 milions més que el 2019.

Des dels moviments socials a favor del transport públic celebren totes aquestes xifres. "Per allà on passa el tramvia la població està molt contenta", diu

l'integran de l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) Carlos Ortí. Des d'aquesta organització valoren aquests 20 anys de tramvia d'una forma "molt positiva", perquè han suposat "recuperar espai públic, treure'l del que ocupen els cotxes i millorar la qualitat ambiental i el soroll de la ciutat". Segons Ortí, "a Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai per posar-lo al servei públic". En aquest sentit, considera que aquest mitjà de transport, "en comparació amb el metro, té un preu més baix d'obra, i el que costa fer un quilòmetre de línies soterrades és el que val fer-ne 10 de tramvia". A més, diu Ortí, "no implica desplaçaments verticals, i per això està tan ben valorat".

En aquest sentit, des de la PTP critiquen durament els partits que hi estan en contra i tot el debat que la unió del Trambaix i el Trambesòs ha generat. "El tramvia no agrada a la dreta perquè, per a ells, treu espai al cotxe, que és un espai de llibertat", diu Ortí. Alhora, l'integran de la PTP lamenta que el PSC estigui tan instal·lat en la idea de millorar el transport a

Pilar Díaz: "El Tram ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme"

"A Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai públic", diuen des de la PTP

cop de metro. "Ho fa per aconseguir tothom: la ciutadania i el lobby del motor", sentència.

PARLEN LES ALCALDESSES

Com ha impactat el tramvia en els municipis metropolitans? Des del diari *Línia* ens hem posat en contacte amb dues alcaldesses socialistes que hi tenen molt a dir: Filo Cañete, de Sant Adrià de Besòs, i Pilar Díaz, d'Esplugues.

Ambdues valoren "molt positivament" l'arribada del tramvia als seus municipis. "La nostra és una ciutat molt ben comunicada, i el Tram ha reforçat encara més la seva connexió, concretament amb Badalona i Barcelona", diu Cañete. "L'arribada del Tram va suposar un abans i un després en la concepció de la mobilitat sostenible, la vertebració de la ciutat i la interconnexió, no només d'Esplugues, sinó d'una part molt important del Baix Llobregat amb Barcelona", explica Díaz.

Per a l'alcaldesa d'Esplugues, a més, el tramvia significa una aposta que va més enllà de la mobilitat. Des de l'arribada d'aquest mitjà de transport, assenyalava Díaz, la ciutat té "un aire més net" i s'ha reduït "el trànsit rodat de vehicles, configurant una ciutat

molt més amable i tranquil·la per viure-hi". Alhora, considera que el Tram "ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme".

Malgrat tot això, totes dues creuen que el Tram pot continuar creixent. Mentre que Díaz considera que hi ha "marge de millora pel que fa a horaris, freqüència de pas i interconnexions amb altres mitjans de transport", Cañete afirma que "es pot augmentar el nombre de combois per aconseguir un servei més àgil i ràpid que sigui una alternativa al metro, a l'autobús i al tren". En aquest sentit, afirmen que és "molt necessària la unió" del Trambaix i el Trambesòs perquè millorarà la mobilitat metropolitana, "reduirà la contaminació i farà més competitiva tota la zona". Alhora, conclou Cañete, és una de les pedres fonamentals per vertebrar la regió metropolitana "facilitant el desplaçament de la ciutadania en el territori de la Gran Barcelona".

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Una nova botiga de records per a turistes ha obert al carrer de les Carolines, al costat de la Casa Vicens, tot i la prohibició per a aquest tipus de negocis a la zona. L'Ajuntament preveu fer una inspecció al local per a esbrinar si és legal.

Sonora: la llibreria de la música

» El local especialitzat en llibres de temàtica musical acollirà presentacions i actuacions en directe
 » El dissenyador Joan Redolad l'acaba d'obrir per combinar les seves grans passions en un únic espai

Raül Martínez
GRÀCIA

El carrer Bruniquer té nous veïns. La música s'ha apoderat del local del número 9 de la mà de la Llibreria Sonora, que va obrir les portes el passat 4 d'abril. Aquest espai, creat pel dissenyador gràfic Joan Redolad, s'ha convertit en la primera llibreria especialitzada en textos sobre temàtica musical de la ciutat, sobretot de rock i pop.

Malgrat haver arrancat amb una setmana d'obertura "fluixeta", el boca-orella dels primers clients ja comença a fer efecte. "Sabem que això serà un procés lent, però ja es va notant la bona acollida perquè la música mou passions. Som un negoci petit i necessitem temps perquè se'ns conegui", assegura Redolad.

La primera prova de foc del projecte arriba mig mes després de la seva inauguració. Per

Sant Jordi, han preparat una paradeta que col·locaran davant del local, on autors com Ricky Gil o Neus Arqués firmaran els seus llibres. "Confiam a tenir bona sort i que la gent no només vagi als llocs massificats. Aquest cap de setmana ja han començat a venir molts clients a comprar", explica el propietari.

La diversitat de gustos musicals té el seu reflex a les obres de major èxit a Sonora. Fins ara, alguns dels llibres més venuts són *Éramos unos niños*, de Patti Smith, *La venganza de las punks*, de Vivien Goldman, i *Fenómeno Taylor Swift*, de Yera S. Iborra. "La gent et sorprèn amb el que compra. Qui sembla que hagi de comprar textos sobre rock, s'interessa per artistes pop", detalla Redolad.

El projecte és la cara B de Redoble, un negoci de disseny gràfic i editorial de Redolad, amb gairebé 15 anys d'història. "Vaig reformular l'estudi i vaig escollir

Selecció de llibres a l'interior de la llibreria Sonora. Foto: Oscar Ferrer

combinar en un mateix espai les meves dues grans passions: la lectura i la música", comenta.

PLANS DE FUTUR

L'estudi de disseny editorial és fonamental per a la supervivència de la botiga de llibres. Redo-

lad preveu que la majoria dels ingressos del local vinguin de la banda del disseny. "És molt difícil que un projecte de llibreria així d'especialitzada pugui sobreviure sense suports més enllà de les vendes de llibres".

La Sonora ja ha començat a

rebre propostes per fer les primeres conferències i presentacions. A més, preveu fer petites actuacions musicals i exposicions fotogràfiques. "Volem ser un lloc bulliciós. Ja estem estudiant i organitzant els primers actes", avança Redolad.

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

900 104 971

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre [3€ IVA *incl] del missatge es destinarà a Cru Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

De la flama olímpica al fil olímpic

» Gràcia viurà el dissabte 4 de maig la primera edició de les Hilompiades, els Jocs Olímpics del fil
 » L'esdeveniment l'organitza la merceria Punto Pelota i tindrà tres disciplines: punt, ganxet i brodat

ACTIVITATS ▶ Les Hilompiades, per la gent que no ho sàpiga, que segurament és molta, són una competició de disciplines tèxtils basades en el treball amb fil. Ara, per primera vegada, se n'organitzaran unes a Barcelona i la idea de tot plegat ha nascut des de Gràcia. Concretament, des de la merceria Punto Pelota, l'organitzadora de l'esdeveniment.

Així doncs, aquesta primera edició d'aquests Jocs Olímpics del fil, que se celebrarà el pròxim 4 de maig al carrer Berga, constarà de tres disciplines: punt, ganxet i brodat. L'esdeveniment consistirà en tota una jornada de jocs i convivència per als amants d'aquestes disciplines tèxtils. Els participants hauran de fer proves d'una hora i mitja de durada, que estaran dissenyades per artistes reconegudes que també hi participaran. Les inscripcions es poden fer fins al 30 d'abril al web de Punto Pelota.

Des de l'organització de l'esdeveniment expliquen que el principal objectiu és que les Hilompiades siguin "un esdeveniment lúdic que reuneixi gent amb la mateixa passió i el mateix

desig de posar a prova les seves habilitats tèxtils i superar-se".

CREATIVITAT TÈXTIL

La cap visible de la merceria Punto Pelota és Julie Frene, que va heretar la passió pels fils de la seva àvia. Frene va començar a investigar tècniques creatives fins que va decidir compartir-les per promoure un estil de vida sostenible i una forma de consumir respectuosa amb el medi ambient.

L'objectiu de l'acte és que els participants "posin a prova les seves habilitats tèxtils"

"Vaig aprendre a fer punt quan era petita amb la meva àvia, però la veritat és que ho vaig deixar força ràpid i ho vaig reprendre 30 anys després! Vaig tornar al punt fa uns cinc anys i m'hi vaig enganxar completament", explica Frene. "És un procés fascinant. No només es tracta de conèixer la fórmula,

Julie Frene és la propietària de la botiga Punto Pelota i la impulsora de les Hilompiades. Fotos cedides

sinó que cal practicar-la per entendre la lògica que hi ha al darrere i després ser capaç d'ensenyar-la a tota mena de persones amb maneres d'aprendre molt diferents", afegeix la propietària de Punto Pelota.

INCLUSIÓ

Aquests Jocs Olímpics tèxtils també destacaran pel fet que fa-

ran visible una de les grans característiques de l'art tèxtil: el seu perfil inclusiu. Des de Punto Pelota ho expliquen d'aquesta manera: "Som una comunitat que comparteix molt el seu coneixement, on la gran majoria de productes es regalen o van dirigits a tercers. És un univers on el procés és igual o més important que el resultat". Al mateix temps, un

altre dels aspectes remarcables d'aquestes Hilompiades és el fet que també demostraran que aquesta activitat no necessita uns grans recursos, ja que es poden reutilitzar materials de segona mà o molt econòmics. Un perfil sostenible que també es podrà comprovar el 4 de maig, quan Gràcia i la ciutat visquin les primes Hilompiades de la seva història.

Orgull
 la publicació de reflexió LGTBI+

grup comunicació 21

orgull.barcelona
 digital i revista en paper

Cultura de Barri

Memòria | EcoMuseu Urbà Gitano

Al carrer de la Cera del Raval hi ha l'EcoMuseu Urbà Gitano de Barcelona, que es pot visitar de dilluns a divendres. L'espai impulsa la recopilació de la memòria oral i visual del poble gitano.

'Fora de Reserves': escoles fetes museu

PROGRAMA ▶ Les escoles poden ser una mena de branca dels museus? Aquesta pregunta es respon de forma afirmativa gràcies a l'existència del programa *Fora de Reserves*, una iniciativa que impulsen l'Institut de Cultura de Barcelona (ICUB), el Consorci d'Educació de Barcelona i el MACBA. Aquest projecte aposta perquè els centres educatius públics acullin de forma temporal obres del fons d'art contemporani de la ciutat creades per artistes en actiu a Barcelona.

Així doncs, el *Fora de Reserves* inclou la instal·lació i l'exposició de les obres a instituts i escoles, reconeix els centres educatius com a espais expositius i també com una extensió de la mateixa institució-museu. L'objectiu és posar la creació contemporània i el patrimoni artístic de la ciutat a l'abast de tothom i provocar un diàleg entre els centres educatius, els museus i els artistes.

Aquest curs, el programa, que va arrencar el passat mes d'octubre, viu la seva segona edició i hi participen quatre centres educatius, tant d'educació primària com de secundària. L'Institut Anna Gironella de Mundet (Horta-Guinardó) i l'Escola Ramon Casas (Sants-Montjuïc) participen per segon any consecutiu en aquest programa acollint les obres *High Five Zara composition01.ai (the Poignant)*, de Rubén Grilo, i *Arquetips esquelètics*, de Mònica Planes, respectivament. I s'hi han incorporat l'Escola Josep Maria de Sagarra (Gràcia) i l'Institut Escola Tres Fonts de les Corts (les Corts), on Jaume Pitarch i Isabel Banal han instal·lat les seves obres *Sabó d'Alep* i *Al cistell*.

La temàtica d'aquesta edició, tal com expliquen els seus impulsors, gira al voltant de "la idea de cos i la manera com aquest està imbricat en una cultura capitalista i neocapitalista ferotge".

Es commemoren 600 anys de gegants a Barcelona

CULTURA POPULAR ▶ Aquest 2024 es commemoren els 600 anys de la primera referència escrita d'un gegant a la ciutat i al món, que va aparèixer al Llibre de les Solemnitats de Barcelona, que inclou una explicació sobre la presència municipal a la processó del Corpus del 1424.

Per tal de celebrar aquesta efemèride històrica s'han programat un seguit d'activitats, que inclouen una exposició itinerant que repassa la història gegantera de la ciutat a través de fotografies actuals i històriques, acompanyades d'un text que resumeix els moments àlgids d'aquests sis segles. També permet

Una exposició fotogràfica itinerant repassa la història gegantera de la ciutat i els seus moments àlgids

repassar les dates més destacades a partir d'un fris cronològic que compara les fites de la ciutat amb les fites gegantes. Fins al 12 d'abril es pot visitar a l'Espai Mercè Sala (estació de metro Diagonal) i fins al 30 d'abril a l'Ateneu el Poble, al barri de la Sagrada Família. És una molt bona oportunitat per conèixer de prop la història d'un dels grans trossos de la cultura popular barcelonina.

En paral·lel, el 28 d'abril es farà el primer gran acte de la celebració dels 600 anys amb la Trobada Nacional de Gegants, que reunirà un total de 230 colles gegantes a l'Arc de Triomf. Els gegants barcelonins encapçalaran la commemoració, ja que el Corpus d'enguany també suposa els 600 anys del Gegant de la Ciutat de Barcelona.

Titelles per a adults a l'Ateneu Popular 9 Barris

Foto: Ateneu Popular 9 Barris

FESTIVAL ▶ L'Ateneu Popular 9 Barris acollirà els dies 25, 26 i 27 d'abril la desena edició del Ròmbic, el Festival de Teatre de Titelles per a Adults de Barcelona.

Es tracta d'una mostra d'un gènere que en l'escena cultural barcelonina i catalana no és gaire conegut, però que aspira a continuar creixent. Impulsat per l'Associació Titellaire de Roquetes i l'Ateneu Popular 9 Barris, el festival aposta per promoure, a través d'aquest gènere artístic destinat a les persones adultes, la sàtira, l'humor, la crítica i l'erotisme, entre altres.

Les companyies protagonistes de l'edició d'enguany seran La Court des Miracles, Urmah, Zero en Conducta i Pelele. El públic podrà gaudir de quatre espectacles: *Cecs*, *Los funestos esposales de Don Cristóbal*, *La Phazz* i *De bestiae e humani*.

La desena edició del Ròmbic significarà un pas més en la consolidació d'una trobada artística pensada, creada i escenificada, tal com afirmen des de la seva organització, "des del mateix centre de la perifèria barcelonina" i amb una mirada cultural d'arrelament i de transformació social.

Foto: Ajuntament

La Mostra fotogràfica del Clot-Camp de l'Arpa, FotoClot, arriba a la seva 23a edició

FOTOGRAFIA ▶ El Centre Cultural La Farinera del Clot tornarà a acollir, a partir del 3 de maig, una nova edició de la Mostra fotogràfica del Clot-Camp de l'Arpa, FotoClot. La cita fotogràfica celebrarà enguany la seva 23a edició i s'allargarà fins al pròxim 1 de juny.

En aquesta ocasió, la mostra fotogràfica, que està organitzada pel Grup Fotogràfic Sant Martí, tindrà com a temàtica el mateix edifici de La Farinera del Clot, ja que enguany celebra el 25è aniversari. Això farà que les fotos del concurs hagin de ser sobre espais, punts de vista i racons inèdits de l'edifici. Una modalitat que arriba després que el 2023 les apostes temàtiques fossin la fotografia de

carrer, d'una banda, i la temàtica lliure, de l'altra.

QUATRE DIES DE FESTA

En paral·lel, La Farinera del Clot celebrarà el seu 25è aniversari el mes de maig amb una programació especial que tindrà lloc entre els dies 8 i 11. L'equipament, de gestió ciutadana, es va inaugurar el 1999 i al capdavant hi té la Federació d'Entitats del Clot-Camp de l'Arpa (FECCA).

D'altra banda, aquest mes d'abril La Farinera organitza el dia 27 d'abril el setè Concurs internacional de literatura ràpida de la plaça de les Glòries. Consisteix a escriure un relat en 90 minuts a partir de tres paraules clau.

Foto: La Farinera

L'equip femení, dirigit per Joan Bacardit, va certificar el seu descens a Segona RFEF el passat 14 d'abril, malgrat la victòria per 2-1 contra l'Atlético de Madrid B. Mentre que el CE Europa masculí va assegurar-se el *play-off* d'ascens a Primera RFEF després de superar per 2-1 el CF Badalona Futur el passat dia 21.

Bentornades al bàsquet

» Olga Ruano, Laura Soria i Ana Alonso han tornat a jugar aquesta temporada després d'haver-se retirat
 » "Havia marxat sense un últim moment a la pista", recorda Ruano, pivot graciencia, que és professora

Toni Delgado
GRÀCIA

Tots els camins duen a Roma i aquest curs Laura Soria (Cerdanyola del Vallès, 2000), Olga Ruano (Barcelona, 1988) i Ana Alonso (A Coruña, 1990) han pres camins molt diferents per tornar a jugar a bàsquet després d'haver-se retirat.

No fa tant, Laura Soria, base del CEEB Tordera Uni Girona, feia tirs en una pista que li encanta amb l'única companyia de cançons com "You found me", de The Fray, o "Just you and I", de Tom Walker. "El bàsquet és la meva desconexió i aquells moments eren teràpia emocional", exposa la cerdanyolenc, que s'estava recuperant de la seva quarta operació al genoll dret. Al CBF Cerdanyola havia posat punt final a la seva carrera (JE Terrassa, Segle XXI, Barça CBS, CB Boet Maresme Mataró i UE Mataró).

Durant molts mesos va ser incapaç de veure cap partit de bàsquet, fins que la seva amiga Irene Medel li va recordar que per a elles és tradició viure juntes les Lligues Catalanes a la grada. A poc a poc, partit a partit i amb la companyia de la seva germana Judit, que s'ocupava de la seva recuperació —és preparadora física i està especialitzada en readaptació del genoll—, i/o de la Irene, Soria analitzava més el que passava a la pista.

"Ara m'adono que el bàsquet em continuava encantant, però que, d'una manera inconscient, volia canviar els meus sentiments perquè si tornava a les pistes, podia recaure del genoll... Això sí, a mesura que passava el temps i em veia millor se'm despertaven les ganes de jugar, que creia adormides...", confessa.

El 12 de gener va sonar el telèfon: era una veu coneguda, Marc Delemus, que ja l'havia volgut temps enrere. "Vaig ser molt sincera amb ell perquè volia que tingués present que feia més de 13 mesos que no jugava i que necessitaria més temps per recuperar-me. I també que sabés que només podria anar als entrenaments un cop per setmana perquè estudio a les tardes", comparteix la base.

Delemus no va canviar d'opinió perquè estava convençut

que Soria s'entrenaria pel seu compte per posar-se a to i li va dir: "Si estàs disposada a anar a Tordera i tornar després, compto amb tu. Et deixo un parell de setmanes perquè hi pensis". A l'entrevistada li van sobrar set dies per decidir-se.

EL RETORN

El seu retorn va ser el 25 de febrer, a Fontajau i contra el Barakaldo Emakumeen. "El dia anterior era un flam i aquell matí se'm van obrir els ulls a les 6.15 hores i ja no vaig aconseguir tancar-los. Quan vaig arribar al pavelló, tenia la il·lusió d'una nena d'11 anys i crec que també era per la generositat d'aquest grup humà des del primer dia. Mai oblidaré l'emoció de les companyes cada cop que llençava a cistella... I el cos tècnic també és increïble", agraeix.

D'aquell dia conserva molts records i una pancarta amb el missatge "Guess who's back. The return. Laura" —Endevines qui ha tornat? El retorn. Laura—. Un detall del seu pare, l'Àngel, la seva germana, la Judit, el seu cunyat, Genís Tena, i la seva amiga Irene.

Olga Ruano té un tatuatge amb el seu número de dorsal favorit, el 14, a l'avantbraç dret. Se'l va fer dies després de retirar-se del bàsquet per primer cop. "Hi ha qui s'acomia amb un últim

Olga Ruano es va fer un tatuatge amb el número 14 el primer cop que es va retirar

partit maco, potser amb un ascens de categoria, i jo havia marxat sense un últim moment a la pista...", exposa la jugadora del CB Boet Maresme Mataró, que també ha competit al Bàsquet Femení Sant Adrià, UB Barça, UE Mataró, Uni Girona, Joventut Club Badalona i Lima Horta Bàsquet.

SENSE CONFIANÇA

El seu pas pel conjunt hortenc va ser molt complicat. No se sentia còmoda amb el sistema de joc, jugava malament i sense confiança, i se li feia molt feixuc haver de baixar de Mataró a Barcelona quatre dies a la setmana. "Si he jugat tants anys a bàsquet és perquè m'ho he passat molt bé i no era el cas, i

La graciencia Olga Ruano somriu amb una pilota. Foto: Toni Delgado

l'única culpable de la situació era jo", se sincera Ruano.

Va ser després d'un partit "desastrós" contra el Real Canoe al pavelló Pez Volador i gràcies a una xerrada amb el grup de l'entrenador, Sergio Manzano, quan la pivot va començar a prendre la decisió. "Ens va comentar que si no estàvem motivades no sumàvem al grup. Això va ser un dissabte —el 12 de novembre de 2022— i dilluns vaig trucar al tècnic per comentar-li que em sabia molt de greu, però que en aquell moment jo no era el que ell necessitava perquè no tenia prou motivació. En Sergio ho va entendre, igual que les companyes", rememora la graciencia.

Va assumir que era el moment d'acomiar-se del bàsquet, "per molt trist que fos deixar-ho d'un dia per l'altre i marxar d'un equip a mig curs". "La vida continua. Em vaig apuntar al gimnàs, vaig començar a fer altres esports... I la veritat és que em vaig adaptar força de pressa a la meua nova realitat", recorda Ruano, a qui li encanta la seva feina a l'Escola Maristes Valldeia de Mataró, on és tutora de 4t d'ESO, professora de Matemàtiques i Biologia, i coordinadora de segon cicle.

Quan feia setmanes que havia començat aquesta tempora-

da, va rebre una trucada inesperada: Enric Cervera, l'entrenador del CB Boet Maresme Mataró, la volia al seu equip. "Enric, fa un any que estic retirada i que no toco una pilota. Faré el que pugui, però si veig que ho passo malament o que no

"He tornat a les pistes sobretot per mi; he jugat amb confiança i sense pressió", confessa

puc sumar, ho deixaré", es va sincerar la pivot. Cervera va somriure satisfet.

"He tornat a les pistes perquè necessitaven una jugadora interior i tenia temps, i pel grup humà, que és excel·lent. Però, sobretot, he tornat per mi. He jugat amb confiança i sense pressió, i m'he reconciliat amb el bàsquet", celebra Ruano, que el 7 d'abril va anunciar que penjaria les botes definitivament.

VILABÀSQUET VILADECANS

Ana Alonso (A Coruña, 1990), jugadora del Vilabàsquet Viladecans, ha tornat a l'esport de la cistella després de la seva segona retirada. També ha jugat al Segle XXI, CB Conquero, Lima

Horta Bàsquet, Barça CBS i CBF Cerdanyola.

El primer adeu de la gallega a les pistes va ser després del curs 2019-2020, suspès per la covid i que ja no es va reprendre. Va ser la seva amiga Elena Murcia qui la va convèncer per jugar el tram final de la temporada següent amb el CBF Cerdanyola. "Vaig acabar amb un gran bon sabor de boca i, com ens vam ajuntar un grup d'amigues, em vaig animar a continuar un curs més i fer tot el possible per assolir l'ascens", recorda Alonso. El somni es va fer realitat i l'equip, que només va perdre quatre partits, va pujar a Lliga Femenina 2. Era el moment perfecte d'acomiar-se del bàsquet, abans de casar-se i amb la idea de tornar a Galicia a l'horitzó.

COM A ESPECTADORA

La temporada 2022-2023 va viure el bàsquet com a espectadora de partits d'amigues, com Elena Silva, a qui sovint anava a veure jugar a l'Àtrium Viladecans. "Sentia enveja de l'Elena i la resta de jugadores perquè volia ser a la pista i, alhora, recordava com és de difícil compaginar l'esport amb la feina", confessa Alonso, que anava al gimnàs i se sentia a gust amb la seva nova vida, amb més temps lliure.

Fins que li va trucar Xavi Paredes, l'entrenador del Vilabàsquet Viladecans: la volia fitxar per a un grup força renovat. "Li vaig demanar uns dies per pensar-m'ho al Xavi, però jo ja sabia que li diria que sí perquè en les converses que vam tenir em va despertar les ganes per tornar. El projecte, el club i les jugadores m'encantaven. Es van donar tots els factors", concreta.

Li brillen els ulls quan reconeix que va arribar al primer entrenament amb la il·lusió d'una nena petita. "Sempre m'ha costat arrancar després d'un temps parada i la veritat és que em sento bé físicament, amb confiança i més competitiva que mai", celebra. El pla amb la seva parella, però, no ha canviat: "Si tot va bé, d'aquí a uns mesos començarem el trasllat a A Coruña". Hi ha alguna opció que continuï jugant allà? "La idea és que no, però soc la primera que dic que em retiro i després torno...", tanca, divertida, Alonso.

No t'ho perdís

Foto: Maria Asmarati/ACN

Matins de Swing

Com ja és tradició, amb l'arribada de la primavera comença l'activitat musical al jardí del Palau Robert de Barcelona. El primer cycle musical proposat enguany està dedicat al swing i es farà els diumenges 21 d'abril i el 5 i 12 de maig, al jardí, a les 12 del migdia. L'accés serà gratuït fins a completar l'aforament màxim de 300 persones. L'activitat musical comptarà també amb un concert dedicat a la cantant Núria Feliu, el 19 de maig, amb motiu de l'exposició que acull el Palau, i amb una nova edició del Clotildefest, el festival de música jove i en català, que se celebrarà al llarg del pròxim mes de juliol.

Famosos

La cantant i compositora britànica Dua Lipa (Londres, 1995) ha estat uns dies a Barcelona gravant el nou videoclip del seu tema *Illusion*. En concret, l'ha estat enregistrant a les piscines municipals de Montjuïc. Aprofitant el seu viatge a la capital catalana, l'artista ha visitat diversos monuments de la ciutat i ha fet un concert privat al Palau Sant Jordi per a treballadors de McDonald's d'arreu del món, durant una convenció empresarial. Cal recordar que la cantant és reconeguda per ser una de les veus actuals més importants de l'escena pop internacional. De la seva trajectòria destaquen les sis gires d'èxit mundial que ha fet, els tres discos que té i els diversos premis que ha guanyat, com els MTV Music Awards o els Premis Los 40 Principales, entre altres. També ha aparegut en diverses pel·lícules reconegudes com *Barbie* i ha fet feines de model.

La fitxa

QUI ÉS?

D U A L I P A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una cantant d'èxit mundial

Les seves cançons sonen arreu del planeta

QUÈ HA FET?

Ha gravat el seu últim videoclip a Barcelona

En concret, a les piscines municipals de Montjuïc

A LES XARXES...

Desperta la bogeria entre els fans

Molts dels seus seguidors van anar a Montjuïc per veure-la

Llibres

Els últims secrets de Dalí
Josep Playà

El periodista i escriptor Josep Playà publica aquest volum que gira al voltant d'una conversa que van mantenir el 1988 qui era aleshores alcalde de Figueres, Marià Lorca, i Salvador Dalí, poc abans de la seva mort. És la primera vegada que Lorca trenca el silenci sobre les darreres decisions de l'artista, i ho fa coincidint amb el 50è aniversari del Museu Dalí.

Teatre

Els criminals
Ferdinand Bruckner

El Teatre Nacional de Catalunya presenta aquesta obra sota la direcció de Jordi Prat, que planteja una història que gira al voltant de diversos personatges que comparteixen edifici i que han comès un seguit de delictes que posaran al descobert els errors de la justícia i els límits de les administracions amb l'ús i l'abús de poder. Es podrà veure fins al 22 de maig.

Música

Fruit del deliri
Oques Grasses

Oques Grasses, un dels grups per excel·lència de la música catalana, ha publicat el seu nou disc després de l'èxit de la gira amb el darrer àlbum, *A tope amb la vida*. Es tracta d'un conjunt d'onze cançons d'estil pop, però amb nous tons urbans i electrònics que els allunyen dels seus treballs anteriors. Un dels temes centrals del disc és el desamor.

Pelis i sèries

Rosalie
Stéphanie Di Giusto

El film està inspirat en la França del 1870. Rosalie va néixer amb el cos i la cara coberts de pèl i es veu obligada a dissimular-ho per evitar ser rebutjada. Un cop es casa, la protagonista deixa d'amagar-se i comença a ser vista amb una altra mirada, com la dona barbuda. És una de les pel·lícules triomfadores al reconegut Festival de Cannes.

ESTILS DE VIDA

Les al·lèrgies també es poden prevenir

Foto: Freepik

PRIMAVERA

L'al·lèrgia és una resposta immunitària exagerada de l'organisme quan entra en contacte amb un al·lèrgen, un element extern que és el responsable de la reacció. Aquest element pot ser un aliment, el làtex, un medicament, la picada d'un insecte... Però els al·lèrgens més comuns són la pols o el pèl dels animals i, especialment, el pol·len quan arriba la primavera.

En els últims deu o quinze anys han augmentat els casos de reaccions i els experts ho atribueixen a factors ambientals, com la contaminació a les ciutats, que accentua la inflamació de les mucoses, o el canvi climàtic, que ha canviat el comportament estacional de les plantes.

Tot i que les reaccions al·lèrgiques poc greus es poden tractar amb antihistamínics orals i corticoides nasals, el millor remei per als al·lèrgics és la prevenció. Per començar, cal mantenir les finestres de les habitacions tancades en època de pol·linització, posar filtres especials al sistema d'aire o fer servir ulleres de sol al carrer. Una altra opció és seguir un tractament d'immunoteràpia, per aconseguir que el nostre sistema immunitari no consideri l'al·lèrgen com un estrany i, per tant, no es produeixi la reacció.

Les claus.....

AMBIENT

La contaminació i el canvi climàtic són factors que han multiplicat els casos d'al·lèrgies

POL·LEN

La pol·linització durant els mesos de primavera és la principal responsable de les reaccions

PREVENCIÓ

Els al·lèrgics han de seguir atentament les previsions sobre pol·linització a les ciutats

IMMUNITAT

Alguns tractaments d'immunoteràpia són eficaços a l'hora de controlar les al·lèrgies

Foto: Freepik

La fruita seca engreixa?

el context d'una dieta saludable la fruita seca no engreixa.

Així mateix, els greixos que tenen aquests aliments són cardiosaludables i contribueixen a un envelliment saludable. A més, el consum de fruita seca presenta molts altres beneficis per a l'organisme: un elevat contingut de proteïnes i minerals, així com de vitamines, antioxidants i fibra.

Amb relació al seu consum, es recomanen entre 3 i 7 racions, d'uns 35 g, de fruita seca a la setmana, i la millor manera de consumir-la és crua o lleugerament torrada, però sense sal. A Ametller Origen elaborem la fruita seca de manera artesanal, torrants-la amb llenya d'alzina i roure procedent de boscos sostenibles per aconseguir un producte saludable i diferencial amb el màxim sabor i nutrients.

Finalment, i pel que fa al moment ideal per consumir fruita seca, qualsevol hora del dia és bona per menjar aquest aliment tan saludable, però si hem de triar, és perfecte per menjar amb un iogurt al matí, un grapat a mig matí o per berenar.

Ametlles, avellanes, nous, nous de macadàmia, nous del Brasil, festucs, anacards, castanyes, pinyons o cacauets. Existeix una llarga llista de fruita seca i, encara que sovint s'han demonitzat pel seu elevat contingut calòric i perquè es diu que engreixen, aquests aliments són molt saludables per a la teva salut. Ho sabies? Sí, es tracta d'un fals mite i te'l desmuntem a continuació!

Habitualment, la fruita seca es considera un aliment molt calòric, ja que 100 g aporten entre 550 i 650 kcal. De totes maneres, si ens referim a la quantitat diària recomanada, que és aproximadament de 35 g, parlem d'unes 160 kcal. Per tant, en

**12M
2024**

Eleccions al Parlament de Catalunya

VOT PER CORREU

Fins al 2 de maig

Oficina
de Correus

Web
correos.es

**Si desitges votar per correu,
ho has de sol·licitar.**

Pots fer-ho presencialment a qualsevol
oficina de Correus o per via telemàtica,
amb certificat electrònic reconegut, a
través del web **correos.es**

eleccionsparlament.cat

012
gencat.cat

Generalitat
de Catalunya